

a condició a les autoritzacions corresponents, quan correspongui, mesures de reducció del risc.

Termini de la inclusió: de l'1 d'octubre de 2002 al 30 de setembre de 2012.

Terminis per a l'aplicació dels principis uniformes: el 31 de març de 2004, per a formulacions que continguin metalxil-M com a única substància activa, o bé com una de les diverses substàncies actives incloses totalment a l'annex I del Reial decret 2163/1994.

Protecció de dades: com que el metalxil-M és una substància activa nova, s'aplica el règim corresponent de protecció de dades que preveu l'article 30 del Reial decret 2163/1994.

38. Condicions de la inclusió de la substància activa picolinafèn.

Característiques:

Nom comú: picolinafèn.

NÚM. CAS: 137641-05-5.

NÚM. CIPAC: 639.

Nom químic (IUPAC): 4'-fluoro-6-[(α,α,α -trifluoro-metil)oxi]picolinanilida.

Puresa mínima de la substància: 970 g/kg de producte tècnic.

Condicions de la inclusió:

Usos: només es pot fer servir com a herbicida.

En l'avaluació global, segons els principis uniformes, atenent l'informe de revisió de la Comissió Europea, aprovat pel Comitè Permanent de la Cadena Alimentària i de Sanitat Animal a la reunió de 19 d'abril de 2002, s'ha d'atendre especialment:

a) La protecció dels organismes aquàtics, i s'han d'incloure com a condició a les autoritzacions corresponents, quan correspongui, mesures de reducció del risc.

Termini de la inclusió: de l'1 d'octubre de 2002 al 30 de setembre de 2012.

Terminis per a l'aplicació dels principis uniformes: el 31 de març de 2004, per a formulacions que continguin picolinafèn com a única substància activa, o bé com una de les diverses substàncies actives incloses totalment a l'annex I del Reial decret 2163/1994.

Protecció de dades: com que el picolinafèn és una substància activa nova, s'aplica el règim corresponent de protecció de dades que preveu l'article 30 del Reial decret 2163/1994.

CAP DE L'ESTAT

25286 *LLEI 51/2002, de 27 de desembre, de reforma de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.* («BOE» 311, de 28-12-2002.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La promulgació de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, va suposar, en

paraules de la seva pròpia exposició de motius, la incorporació al dret positiu d'una reforma legislativa, la de la hisenda de les entitats locals, la necessitat de la qual era, aleshores, inqüestionable i unànimement admesa. La publicació de la Llei esmentada va permetre, bàsicament, donar per resolt el llarg període de transitorietat en què es va desenvolupar l'activitat financera del sector local des que, durant la primera meitat del segle XIX, la hisenda local espanyola va perdre definitivament el caràcter patrimonialista i va adquirir un caràcter eminentment fiscal, fins a la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, que, per bé que va plasmar el model previst a la Constitució per dissenyar el sistema postconstitucional de finançament de les entitats locals, només va poder regular l'activitat financera en alguns aspectes generals.

En el marc d'una estructuració global dels recursos de les hisendes locals, i amb la força que en l'aplicació dels seus preceptes proporcionava o la seva consideració com a normes bàsiques dictades a l'empara de l'article 149.1.18a de la Constitució, o el seu tractament de normes relatives a la competència exclusiva de l'Estat, la Llei 39/1988 va tenir un objectiu especialment clar des del punt de vista material, que va ser la realització efectiva dels principis d'autonomia i suficiència financera consagrats a la carta magna espanyola.

Sens dubte, si hi ha un aspecte que en aquest marc va tenir una rellevància particular, va ser la racionalització del sistema tributari local, amb la creació de tres grans figures impositives: l'impost sobre béns immobles, l'impost sobre activitats econòmiques i l'impost sobre vehicles de tracció mecànica, i la supressió correlativa d'un nombre molt superior de tributs que incidien sobre la mateixa matèria imposable que els nous, com les contribucions territorials rústica i pecuària i urbana, l'impost municipal sobre solars, les llicències fiscals d'activitats comercials i industrials i de professionals i artistes, l'impost municipal sobre radicació i l'impost municipal sobre circulació de vehicles.

II

Per tal d'analitzar les línies bàsiques del nou marc de finançament de les hisendes locals, mitjançant la Resolució de la Secretaria d'Estat d'Hisenda d'11 de juliol de 2001 es va crear la Comissió per a l'estudi i la proposta de mesures per a la reforma del finançament de les hisendes locals, formada per representants de l'Administració General de l'Estat, de l'Administració local, de la Federació Espanyola de Municipis i Províncies i del camp acadèmic. Aquesta Comissió va retre el seu informe amb data 3 de juliol de 2002. Moltes de les propostes i iniciatives han estat recollides en l'articulat d'aquesta Llei, mitjançant la qual es porta a terme una modificació parcial de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, de manera que culmina la reforma del finançament de les entitats locals iniciada, en una primera fase, amb les modificacions introduïdes en l'esmentada Llei 39/1988 per la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

En aquest sentit, la Llei introdueix modificacions importants en el marc del finançament local, tant des del punt de vista estrictament tributari, com pel que fa a l'àmbit financer.

Pel que fa a la regulació dels tributs locals, aquesta Llei modifica l'articulat de la Llei 39/1988 respecte a tots els impostos locals regulats en aquesta, és a dir, l'impost sobre béns immobles, l'impost sobre activitats econòmiques, l'impost sobre vehicles de tracció mecànica, l'impost sobre construccions, instal·lacions i obres, i l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de

naturalesa urbana; així mateix, la Llei introdueix alguna modificació molt concreta en l'àmbit de les taxes locals, tenint en compte que la seva regulació actual en la Llei 39/1988 es deu a la Llei 25/1998, de 13 de juliol, de modificació del règim legal de les taxes estatals i locals i de reordenació de les prestacions patrimonials de caràcter públic, a través de la qual es va adaptar la regulació esmentada als criteris exposats pel Tribunal Constitucional en la Sentència 185/1995, de 14 de desembre.

Una de les facetes fonamentals de la Llei que ara s'aprova és una regulació nova i completa de l'impost sobre béns immobles que, tanmateix, s'estén als aspectes estrictament tributaris, cosa que permet dotar la normativa reguladora de la institució cadastral de la necessària substantivitat. No obstant això, les oportunes remissions entre els preceptes d'ambdues regulacions permeten articular els aspectes comuns que, com la identitat valor cadastral-base imposable, cal mantenir.

Els altres dos principis que s'han de destacar com a bàsics en aquesta Llei són, sens dubte, el desenvolupament i la potenciació de l'autonomia municipal i l'especial atenció prestada a l'establiment de mecanismes que, tant en l'esfera cadastral com en la dels tributs municipals, facilitin la gestió i redueixin les obligacions formals dels interessats.

Són especialment destacables les modificacions que introdueix aquesta Llei en la regulació de l'impost sobre activitats econòmiques, encaminades bàsicament a eximir del pagament d'aquest tribut la major part dels petits i mitjans negocis, de manera que es compatibilitza aquesta mesura amb l'objectiu que l'impost passi a tenir en consideració, per als que continuïn subjectes al pagament de l'impost, les circumstàncies econòmiques concretes de l'obligat al pagament.

Al costat de les modificacions relatives a l'impost sobre activitats econòmiques, la Llei recull diverses mesures que afecten la resta dels impostos locals que regula la Llei 39/1988, tant els d'exigència obligatòria pels ajuntaments (impost sobre béns immobles i impost sobre vehicles de tracció mecànica), com els d'exigència potestativa (impost sobre construccions, instal·lacions i obres i impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana).

Com a instrument financer que, junt amb els tributs propis, reforcen la materialització del principi de suficiència financera de les entitats locals que estableix l'article 142 de la Constitució, també és objecte de reforma el model de participació en els tributs de l'Estat.

Per bé que aquesta reforma no entra en vigor fins a l'1 de gener de 2004, s'ha inclòs en aquest text normatiu per raons òbvies d'economia legislativa, a fi d'evitar la proliferació de reformes i revisions de la regulació d'una mateixa matèria.

El conjunt de modificacions, d'índole tributària i financera, que aquesta Llei porta a terme en l'articulat de la Llei 39/1988, té com a finalitat essencial, d'una banda, mantenir i enfortir la garantia del principi de suficiència financera de les entitats locals que proclama la Constitució i, de l'altra, incrementar l'autonomia municipal en l'àmbit dels tributs locals, de manera que els ajuntaments disposin de més capacitat i marge de decisió, dins dels límits legalment definits, en matèries com ara l'aplicació dels tipus impositius o dels incentius fiscals.

III

La Llei s'estructura en un títol únic, dos capítols, quaranta-quatre articles, dotze disposicions addicionals, dotze de transitòries, una de derogatòria i dues de finals.

En el títol únic es recullen les modificacions que en la Llei 39/1988 introdueix aquesta Llei en matèria tri-

butària, relatives, com ja s'ha comentat, a tots els impostos locals regulats en aquella i a les taxes locals, així com a la participació en els tributs de l'Estat.

Pel que fa a la regulació de l'impost sobre béns immobles, i fins i tot mantenint l'esquema general de la normativa anterior, són importants les novetats introduïdes, que afecten, bàsicament, la configuració del fet imposable i dels supòsits de no subjecció; la regulació de les exempcions; els subjectes passius, les bases imposable i liquidable; la determinació de la quota tributària i l'establiment de bonificacions sobre aquesta; i, finalment, les obligacions formals.

En relació amb el fet imposable, s'ha millorat tècnicament la seva determinació i es fa una remissió en bloc al concepte de béns immobles a efectes cadastrals; té una especial rellevància, pel que fa a això, la creació d'una nova categoria d'immobles, la de bé immoble de característiques especials. També es regulen explícitament els supòsits de no subjecció, i es completa, tal com preveu l'article 29 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, la determinació concreta del fet imposable, i s'inclouen entre els mateixos supòsits que abans es recollien com a exempcions. Pel que fa a aquestes, se n'ha sistematitzat la configuració, s'han distingit segons tinguin o no caràcter sol·licitat, s'han perfilat restrictivament alguns supòsits i s'ha atorgat als ajuntaments autonomia respecte a l'establiment i la concessió de l'exempció tècnica de determinats béns per raó de criteris d'eficiència i economia en la gestió recaptadora municipal.

En relació amb el subjecte passiu, se n'ha millorat sensiblement la configuració, la Llei li atribueix la facultat de fer repercutir la càrrega tributària de l'impost de conformitat amb les normes de dret comú. Amb vista a la consecució del principi de neutralitat impositiva, el sistema es perfecciona amb l'establiment de la repercussió obligatòria per als ajuntaments de la totalitat de la quota líquida de l'impost en els que, tot i no complir la condició de subjectes passius de l'impost, fan ús mitjançant contraprestació dels seus béns demaniais o patrimonials.

En matèria de garanties, la Llei limita expressament la responsabilitat per afecció dels béns immobles al pagament de la quota tributària. Així mateix, s'enforteix el principi de seguretat jurídica que ha de presidir el tràfic immobiliari en tipificar-se en la Llei l'obligació dels notaris d'informar els compareixents, ja siguin requeridors o atorgants, dels deutes derivats de l'exacció de l'impost sobre béns immobles a què pot quedar afecte l'immoble objecte de l'acte o el negoci de què es tracti. També es consagra una regla especial en matèria de responsabilitat solidària per a les entitats sense personalitat jurídica que regula l'article 33 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària.

La base imposable continua sent el valor cadastral, mentre que se n'ha desplaçat la regulació de la determinació, notificació i impugnació, conseqüentment, a la que respecte a aquest contenen les normes reguladores del cadastre immobiliari.

Pel que fa a la reducció de la base imposable per a la determinació de la base liquidable, es perfecciona el sistema establert el seu dia a la Llei 53/1997, de 27 de novembre, per la qual es modifica parcialment la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, s'estableix una reducció en la base imposable de l'impost sobre béns immobles i es recullen determinats aspectes amb necessitat de ser recollits, com ara la simplificació de supòsits en la determinació del valor base o la compatibilitat de l'aplicació de la reducció amb l'actualització de valors cadastrals per coeficients establerts en les lleis de pressupostos generals de l'Estat per a cada exercici econòmic. El seu àmbit d'aplicació,

a diferència del contingut en la normativa anterior, s'entén tant a immobles urbans com a rústics, per bé que en queden exclosos els béns classificats com a de característiques especials.

Pel que fa a la quota, les principals novetats afecten la regulació dels tipus de gravamen i l'establiment de noves bonificacions, tot això en el context de proporcionar als ajuntaments, com a òrgans titulars i gestors de l'impost, un ampli ventall d'eines per conjugar el seu potencial recaptador amb les possibilitats que ofereix el tribut com a instrument al servei de la política tributària municipal. Respecte als primers, s'estableixen tipus de gravamen específics per als béns immobles de característiques especials, se simplifiquen els supòsits d'increment de tipus en funció de les característiques del municipi i s'introdueix la possibilitat d'establir tipus diferenciats en funció dels usos que les normes reguladores del cadastre immobiliari assenyalen per a les construccions als béns immobles urbans, els grups d'immobles de característiques especials i el valor cadastral. Així mateix, destaca la possibilitat d'aplicar un recàrrec als immobles d'ús residencial que estiguin desocupats per facilitar l'accés de tots els ciutadans al gaudi d'un habitatge digne i adequat.

El règim de les bonificacions és, sens dubte, un dels aspectes on es concreta de manera més contundent el decidit impuls que la Llei dóna al principi d'autonomia municipal; en aquest sentit es remet amb caràcter general a les ordenances municipals l'especificació dels principals aspectes de la seva regulació. S'ha de destacar la introducció de nous supòsits d'aplicació d'aquests beneficis, com ara els relatius als titulars de família nombrosa o a grups de béns de característiques especials.

Finalment, en matèria de gestió, les modificacions que la Llei incorpora van adreçades, d'una banda, a reforçar el principi de col·laboració que ha de presidir les relacions entre les administracions públiques per reduir els costos indirectes de la imposició i facilitar la gestió de l'impost en benefici dels contribuents, i, de l'altra, i amb aquesta finalitat, a simplificar la gestió del tribut i facilitar-ne la comprensió.

Al primer grup de mesures pertany l'establiment del procediment de comunicació municipal, que exonera el subjecte passiu de l'obligació de declarar quan els elements constitutius del fet imposable constin a la llicència o autorització municipal corresponent i siguin remesos per l'entitat local a la Direcció General del Cadastre en els termes i les condicions expressats a la Llei. També pertany a aquest grup de mesures el procediment d'intercanvi d'informació entre les administracions, que permet agilitar l'exacció de l'impost quan la no coincidència entre titular cadastral i el subjecte passiu és coneguda per l'òrgan gestor del tribut en la fase de recaptació.

Dins del segon grup de mesures s'ha de destacar la remissió a les normes reguladores del cadastre immobiliari en matèria de declaracions, la diferenciació entre els conceptes padró cadastral i llista cobratòria i la facultat de què disposen els ajuntaments per agrupar en un sol document de cobrament totes les quotes que ha de satisfer un mateix subjecte passiu per tenir la titularitat sobre béns immobles rústics als quals es refereix aquesta Llei.

IV

Pel que fa a l'impost sobre activitats econòmiques, les principals modificacions són les següents:

S'eximeix del pagament de l'impost totes les persones físiques i, també, altres subjectes passius d'aquest que hagin tingut una xifra de negoci inferior a un milió d'euros.

S'eximeix del pagament de l'impost els subjectes passius que iniciïn la seva activitat durant els dos primers períodes impositius.

S'adapta l'exempció dels organismes autònoms a la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.

Es crea un nou coeficient, que s'ha d'aplicar sobre les quotes de les tarifes, determinat en funció de la xifra de negocis del subjecte passiu.

S'unifiquen l'actual coeficient municipal i l'actual índex de situació, en un únic coeficient de situació.

S'habilita els ajuntaments per establir una bonificació per creació d'ocupació i una bonificació a favor de les empreses amb pèrdues o amb beneficis inferiors a la xifra que determina l'ordenança fiscal.

S'habilita els ajuntaments per establir una bonificació per la utilització o producció d'energies renovables, la realització d'activitats industrials fora dels nuclis poblats i l'establiment de plans que fomentin un transport dels treballadors eficient i menys contaminant.

Se suprimeix l'element «nombre d'obrers» com a factor determinant de part de la quota de l'impost.

Es crea un epígraf específic per als operadors de telefonia mòbil.

Es minora la quota de l'impost en funció de les superfícies que els subjectes passius destinin a serveis socio-culturals i a serveis de guarderia.

En relació amb l'impost sobre vehicles de tracció mecànica, destaquen les novetats següents:

Es millora i s'amplia l'àmbit de l'exempció dels vehicles dels discapacitats, atenent les recomanacions del defensor del poble, sense vincular l'exempció ni a la potència fiscal del vehicle ni a la seva adaptació específica per ser conduït pel discapacitat.

Se suprimeix la diferenciació de coeficients màxims d'increment de quotes en funció de la població del municipi, amb fixació d'un coeficient màxim únic per a tots els municipis.

S'incrementa el límit màxim de bonificació permès als ajuntaments per als vehicles poc contaminants.

Pel que fa a l'impost sobre construccions, instal·lacions i obres, es poden assenyalar les novetats següents:

Es clarifica la determinació del subjecte passiu de l'impost, en consonància amb la jurisprudència del Tribunal Suprem.

Es clarifica la base imposable de l'impost, d'acord amb els criteris del Tribunal Suprem.

Se suprimeix la diferenciació de tipus màxims de gravamen en funció de quina és la població del municipi, amb la fixació d'un tipus màxim únic per a tots els municipis.

S'habilita els ajuntaments per establir bonificacions a favor de les construccions, instal·lacions o obres que contribueixin o es refereixin a l'ús de l'energia solar, als plans de foment de la inversió privada en infraestructures, als habitatges de protecció oficial i a les condicions d'accés i habitabilitat dels discapacitats.

Quant a l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana, s'han de subratllar les mesures següents:

Es converteixen en supòsits de no subjecció els actuals supòsits d'exempció aplicables a les aportacions dels cònjuges a la societat conjugal i a les transmissions entre cònjuges o a favor dels fills per sentències de nul·litat, separació o divorci, per evitar situacions de frau.

S'adapta l'exempció dels organismes autònoms a la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.

Se simplifica i sistematitza el precepte de determinació de la base imposable.

Se suprimeixen les diferències actuals en els percentatges anuals de determinació de l'increment de valor en funció de la població de cada municipi, amb fixació d'un percentatge únic per cada període de generació.

Se suprimeixen els diferents tipus màxims de gravamen en funció de la població del municipi, amb fixació d'un tipus màxim únic per a tots els municipis.

Finalment, pel que fa a les taxes locals, s'inclouen les mesures següents:

Se suprimeix el supòsit de taxes per utilització privativa o aprofitament especial del domini públic local en els casos d'instal·lació d'anuncis no ubicats en terrenys de domini públic local, sinó únicament visibles des d'aquest.

S'estén l'actual «taxa de l'1,5 per 100» (dels ingressos bruts de facturació) a les entitats que empren xarxes alienes per efectuar els seus subministraments, i s'aclareix, de manera expressa, que no s'inclouen en aquest règim els serveis de telefonia mòbil.

V

Des de l'entrada en vigor de la Llei reguladora de les hisendes locals, d'acord amb la redacció inicial, s'han definit models de participació de les entitats locals en els tributs de l'Estat referits a horitzons temporals quinquennals, que tenien com a objectius prioritaris contribuir a la suficiència financera d'aquelles i dotar d'automatisme la fixació dels imports totals d'aquella participació, amb l'aplicació d'uns criteris objectius prèviament definits.

En aquesta reforma, obeint també a aquests objectius, es plantegen uns mecanismes de finançament amb vocació de permanència en el temps, amb l'establiment d'uns criteris similars als definits per a les comunitats autònomes de règim comú i les ciutats amb estatut d'autonomia.

Així mateix, s'aprofundeix en la consecució de l'objectiu de suficiència, amb reconeixement de la realitat cada vegada més palmària del caràcter de pol d'atracció que tenen les grans urbs. Aquesta situació genera més necessitats financeres derivades de la forta pressió de la demanda de serveis públics bàsics i obligatoris i més activitat econòmica que permet un rendiment més elevat dels impostos estatals que graven les diferents manifestacions d'aquesta.

Per aquest motiu es configura, d'una banda, una estructura doble de finançament, de naturalesa analítico-sintètica, a favor dels grans municipis i de les capitals de província de règim comú. De naturalesa analítica, ja que es canalitza cap a aquestes entitats una part dels rendiments obtinguts per la Hisenda de l'Estat a les figures impositives de més potencialitat recaptadora, cedides parcialment a les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia, segons el que disposa la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del seu nou sistema de finançament.

De naturalesa sintètica, perquè es fixa per als grans municipis una participació en tributs de l'Estat que evoluciona al mateix ritme que els ingressos tributaris de l'Estat, amb determinació d'aquest índex en els mateixos termes que per a les comunitats autònomes. Aquest component de participació es configura com a complementari dels recursos que obtinguin els municipis per la cessió dels rendiments recaptadors en els impostos estatals esmentats.

D'altra banda, per a la resta de municipis s'estableix un model de participació en tributs de l'Estat definit per variables. La reforma també afecta els criteris que aquest model inclou per determinar l'import global del finan-

çament i per a la seva distribució entre les entitats afectades.

Pel que fa al primer grup de criteris, es modifica l'índex d'evolució aplicable per fixar el finançament global corresponent als anys diferents de l'any base, que està determinat pel ritme de creixement dels ingressos tributaris de l'Estat, en els termes abans esmentats.

Pel que fa als criteris de distribució, es modifiquen els pesos relatius d'algunes variables, els coeficients de ponderació aplicables a la població de dret i la definició de l'invers de la capacitat tributària, i se suprimeix el nombre d'unitats escolars com a criteri de repartiment.

Pel que fa a la participació en tributs de l'Estat de les províncies, consells i cabildos insulars, comunitats autònomes uniprovincials, de règim comú, i ciutats amb estatut d'autonomia, també es configura un model de finançament doble anàleg al definit per als grans municipis i capitals de província. També es defineix l'assignació que pugui correspondre a cada una d'aquelles entitats en el fons d'assistència sanitària, que es recull i es desplega en les lleis anuals de pressupostos generals de l'Estat.

En cap cas se cedeixen a les entitats locals, en relació amb els impostos estatals en els rendiments recaptadors dels quals participen, competències normatives, de gestió, liquidació, recaptació i inspecció, així com tampoc en matèria de revisió dels actes que es dictin en via de gestió d'aquests tributs, perquè la seva titularitat i exercici correspon exclusivament a l'Estat.

Finalment, es reconeix la singularitat de les entitats locals canàries per l'existència del seu règim econòmic i fiscal peculiar derivat de la seva situació ultraperifèrica que es manifesta, entre altres, en la inaplicació de determinats impostos estatals indirectes com ara l'IVA o la inaplicació o aplicació atenuada de determinats impostos especials de fabricació. Com a conseqüència d'això, atès que l'import de la cessió de la recaptació d'impostos cedits és inferior en el cas de les entitats locals de les illes Canàries a les quals és aplicable aquest sistema, i com que el nivell de finançament estatal d'aquestes ha de ser igual al de les entitats locals correlatives de la Península i de les Illes Balears, el Fons Complementari de Finançament s'ha d'adequar a aquesta circumstància.

TÍTOL ÚNIC

Modificacions de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals

CAPÍTOL I

Matèries tributàries

SECCIÓ 1a TAXES

Article primer. *Modificació de l'article 9.*

Es modifica l'apartat 1 de l'article 9, que queda redactat en els termes següents:

«1. No es poden reconèixer altres beneficis fiscals en els tributs locals que els previstos expressament en les normes amb rang de llei o els derivats de l'aplicació dels tractats internacionals.

No obstant això, també es poden reconèixer els beneficis fiscals que les entitats locals estableixin en les seves ordenances fiscals en els casos expressament previstos per la llei. En particular, i en les condicions que puguin preveure les ordenances esmentades, aquestes poden establir una bonificació de fins al 5 per 100 de la quota a favor

dels subjectes passius que domiciliïn els seus deutes de venciment periòdic en una entitat financera, anticipin pagaments o exerceixin actuacions que impliquin col·laboració en la recaptació d'ingressos.»

Article segon. *Modificació de l'article 10.*

Es modifica l'article 10, que queda redactat en els termes següents:

«Article 10.

En l'exacció dels tributs locals i dels altres ingressos de dret públic de les entitats locals, els recàrrecs i els interessos de demora s'exigeixen i es determinen en els mateixos casos, forma i quantia que en l'exacció dels tributs de l'Estat.

Quan les ordenances fiscals així ho prevegin, no s'exigeix interès de demora en els acords d'ajornament o fraccionament de pagament que hagin estat sol·licitats en període voluntari, en les condicions i els termes que prevegi l'ordenança, sempre que es refereixin a deutes de venciment periòdic i notificació col·lectiva i que el pagament total dels quals es produeixi en el mateix exercici que el de la meritació.»

Article tercer. *Modificació de l'article 20.*

Es modifica el paràgraf s) de l'apartat 3 de l'article 20, que queda redactat en els termes següents:

«s) Instal·lació d'anuncis ocupant terrenys de domini públic local.»

Article quart. *Modificació de l'article 24.*

Es modifica l'apartat 1 de l'article 24, que queda redactat en els termes següents:

«1. L'import de les taxes previstes per a la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic local s'ha de fixar d'acord amb les regles següents:

a) Amb caràcter general, prenent com a referència el valor que tindria en el mercat la utilitat derivada d'aquesta utilització o aprofitament, si els béns afectats no fossin de domini públic. Amb aquesta finalitat, les ordenances fiscals poden assenyalar en cada cas, atenent la naturalesa específica de la utilització privativa o de l'aprofitament especial de què es tracti, els criteris i els paràmetres que permetin definir el valor de mercat de la utilitat derivada.

b) Quan s'utilitzin procediments de licitació pública, l'import de la taxa està determinat pel valor econòmic de la proposició sobre la qual recaigui la concessió, autorització o adjudicació.

c) Quan es tracti de taxes per utilització privativa o aprofitaments especials constituïts al sòl, subsòl o vol de les vies públiques municipals, a favor d'empreses explotadores de serveis de subministraments que siguin d'interès general o afectin la generalitat o una part important del veïnat, l'import d'aquelles ha de consistir, en tot cas i sense cap excepció, en l'1,5 per 100 dels ingressos bruts procedents de la facturació que obtinguin anualment en cada terme municipal aquestes empreses.

A aquests efectes, s'inclouen entre les empreses explotadores d'aquests serveis les empreses distribuïdores i comercialitzadores dels serveis.

No s'inclouen en aquest règim especial de quantificació de la taxa els serveis de telefonia mòbil.

Aquest règim especial de quantificació s'aplica a les empreses a què es refereix aquest paràgraf c), tant si són titulars de les xarxes corresponents a través de les quals s'efectuen els subministraments com si, tot i no ser titulars de les xarxes, ho són de drets d'ús, accés o interconnexió a aquestes.

Als efectes del que disposa aquest paràgraf, s'entén per ingressos bruts procedents de la facturació els que, sent imputables a cada entitat, hagin estat obtinguts per aquesta com a contraprestació pels serveis prestats en cada terme municipal.

No s'inclouen entre els ingressos bruts, a aquests efectes, els impostos indirectes que gravin els serveis prestats ni les partides o quantitats cobrades per compte de tercers que no constitueixin un ingrés propi de l'entitat a la qual s'apliqui aquest règim especial de quantificació de la taxa.

Les empreses que emprin xarxes alienes per fer els subministraments han de deduir dels seus ingressos bruts de facturació les quantitats satisfetes a altres empreses en concepte d'accés o interconnexió a les xarxes de les empreses. Les empreses titulars de les xarxes han de computar les quantitats percebudes per aquest concepte entre els ingressos bruts de facturació.

L'import derivat de l'aplicació d'aquest règim especial no pot ser repercutit als usuaris dels serveis de subministrament a què es refereix aquest paràgraf c).

Les taxes regulades en aquest paràgraf c) són compatibles amb altres taxes que es puguin establir per la prestació de serveis o la realització d'activitats de competència local, de les quals les empreses a què es refereix aquesta lletra hagin de ser subjectes passius de conformitat amb el que estableix l'article 23.1.b) d'aquesta Llei, i queda exclosa, pel pagament d'aquesta taxa, l'exacció d'altres taxes derivades de la utilització privativa o l'aprofitament especial constituït al sòl, subsòl o vol de les vies públiques municipals.»

SECCIÓ 2a IMPOSTOS LOCALS

Subsecció 1a Impost sobre béns immobles

Article cinquè. *Modificació de l'article 61.*

Es modifica l'article 61, que queda redactat en els termes següents:

«Article 61.

L'impost sobre béns immobles és un tribut directe de caràcter real que grava el valor dels béns immobles en els termes que estableix aquesta Llei.»

Article sisè. *Modificació de l'article 62.*

Es modifica l'article 62, que queda redactat en els termes següents:

«Article 62.

1. Constitueix el fet imposable de l'impost la titularitat dels següents drets sobre els béns immobles rústics i urbans i sobre els immobles de característiques especials:

- a) D'una concessió administrativa sobre els mateixos immobles o sobre els serveis públics als quals estiguin afectes.
- b) D'un dret real de superfície.
- c) D'un dret real d'usdefruit.
- d) Del dret de propietat.

2. La realització del fet imposable que correspongui d'entre els definits a l'apartat anterior per l'ordre que aquest estableix determina la no subjecció de l'immoble a les altres modalitats previstes en el mateix apartat.

3. Als efectes d'aquest impost, tenen la consideració de béns immobles rústics, de béns immobles urbans i de béns immobles de característiques especials els definits com a tals en les normes reguladores del cadastre immobiliari.

4. En cas que un mateix immoble estigui localitzat en diferents termes municipals s'entén, a efectes d'aquest impost, que pertany a cada un d'ells per la superfície que ocupi en el terme municipal respectiu.

5. No estan subjectes a aquest impost:

a) Les carreteres, els camins, les altres vies terrestres i els béns del domini públic marítimoterrestre i hidràulic, sempre que siguin d'aprofitament públic i gratuït.

b) Els següents béns immobles propietat dels municipis on estiguin enclavats:

Els de domini públic afectes a ús públic.

Els de domini públic afectes a un servei públic gestionat directament per l'ajuntament, excepte quan es tracti d'immobles cedits a tercers mitjançant contraprestació.

Els béns patrimonials, exceptuats igualment els cedits a tercers mitjançant contraprestació.»

Article setè. *Modificació de l'article 63.*

Es modifica l'article 63, que queda redactat en els termes següents:

«Article 63.

1. N'estan exempts els immobles següents:

a) Els que siguin propietat de l'Estat, de les comunitats autònomes o de les entitats locals que siguin directament afectes a la seguretat ciutadana i als serveis educatius i penitenciaris, així com els de l'Estat afectes a la defensa nacional.

b) Els béns comunals i les forests veïnals en mà comuna.

c) Els de l'Església Catòlica, en els termes que preveu l'Acord entre l'Estat espanyol i la Santa Seu sobre assumptes econòmics, de 3 de gener de 1979, i els de les associacions confessionals no catòliques legalment reconegudes, en els termes establerts en els respectius acords de cooperació subscrits en virtut del que disposa l'article 16 de la Constitució.

d) Els de la Creu Roja Espanyola.

e) Els immobles als quals sigui aplicable l'exempció en virtut de convenis internacionals en vigor i, a condició de reciprocitat, els dels governs estrangers destinats a la seva representació diplomàtica, consular, o als seus organismes oficials.

f) La superfície de les forests poblades amb espècies de creixement lent determinades per reglament, el principal aprofitament de les quals sigui la fusta o el suro, sempre que la densitat de l'arbratge sigui la pròpia o normal de l'espècie de què es tracti.

g) Els terrenys ocupats per les línies de ferrocarrils i els edificis enclavats als mateixos terrenys, que estiguin dedicats a estacions, magatzems o a qualsevol altre servei indispensable per a l'explotació de les línies. Per tant, no n'estan exempts els establiments d'hoteleria, els espectacles comercials i d'esbarjo, les cases destinades a habitatges

dels empleats, les oficines de la direcció ni les instal·lacions fabrils.

2. Així mateix, amb la sol·licitud prèvia, n'estan exempts:

a) Els béns immobles que es destinin a l'ensenyament per a centres docents acollits, totalment o parcialment, al règim de concert educatiu, quant a la superfície afectada a l'ensenyament concertat.

Aquesta exempció ha de ser compensada per l'Administració competent.

b) Els declarats expressament i individualitzadament monument o jardí històric d'interès cultural, mitjançant un reial decret en la forma que estableix l'article 9 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol, i inscrits al Registre general a què es refereix el seu article 12 com a integrants del patrimoni històric espanyol, així com els compresos en les disposicions addicionals primera, segona i cinquena de la Llei esmentada.

Aquesta exempció no afecta qualssevol classes de béns urbans ubicats dins del perímetre que delimiti les zones arqueològiques i els llocs i conjunts històrics, que hi estiguin integrats globalment, sinó exclusivament als que compleixin les condicions següents:

En zones arqueològiques, els inclosos com a objecte d'especial protecció a l'instrument de planejament urbanístic a què es refereix l'article 20 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol.

En llocs o conjunts històrics, els que tinguin una antiguitat igual o superior a cinquanta anys i estiguin inclosos en el catàleg que preveu el Reial decret 2159/1978, de 23 de juny, pel qual s'aprova el Reglament de planejament per al desplegament i l'aplicació de la Llei sobre règim del sòl i ordenació urbana, com a objecte de protecció integral en els termes que preveu l'article 21 de la Llei 16/1985, de 25 de juny.

c) La superfície de les forests on es portin a terme repoblacions forestals o regeneració de masses poblades d'arbres subjectes a projectes d'ordenació o plans tècnics aprovats per l'Administració forestal. Aquesta exempció té una durada de quinze anys, a comptar del període impositiu següent a aquell en què se'n faci la sol·licitud.

3. Les ordenances fiscals poden regular una exempció a favor dels béns de què siguin titulars els centres sanitaris de titularitat pública, sempre que estiguin directament afectats al compliment de les finalitats específiques dels centres esmentats. La regulació dels altres aspectes substantius i formals d'aquesta exempció s'han d'establir a l'ordenança fiscal.

4. Els ajuntaments poden establir, per raó de criteris d'eficiència i economia en la gestió recaptadora del tribut, l'exempció dels immobles rústics i urbans la quota líquida dels quals no superi la quantia que es determini mitjançant una ordenança fiscal, i a l'efecte d'això es pot tenir en compte, per als primers, la quota agrupada que resulti del que preveu l'apartat 2 de l'article 78 d'aquesta Llei.»

Article vuitè. *Modificació de l'article 64.*

Es modifica l'article 64, que queda redactat en els termes següents.

«Article 64.

1. Són subjectes passius, a títol de contribuents, les persones naturals i jurídiques i les enti-

tats a què es refereix l'article 33 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, que tinguin la titularitat del dret que, en cada cas, sigui constitutiu del fet imposable d'aquest impost.

En el cas de concurrència de diversos concessionaris sobre un mateix immoble de característiques especials, ha de ser substituït del contribuent el que hagi de satisfer el cànon superior.

2. El que disposa l'apartat anterior és aplicable sense perjudici de la facultat del subjecte passiu de fer repercutir la càrrega tributària suportada d'acord amb les normes de dret comú. Els ajuntaments han de fer repercutir la totalitat de la quota líquida de l'impost en els que, tot i no complir la condició de subjectes passius de l'impost, facin ús mitjançant una contraprestació dels seus béns demaniales o patrimonials.

Així mateix, el substituït del contribuent pot fer repercutir sobre els altres concessionaris la part de la quota líquida que els correspongui proporcionalment amb els cànon que hagin de satisfer cada un d'aquests concessionaris.»

Article novè. *Modificació de l'article 65.*

Es modifica l'article 65, que queda redactat en els termes següents:

«Article 65.

1. En els supòsits de canvi, per qualsevol causa, en la titularitat dels drets que constitueixen el fet imposable d'aquest impost, els béns immobles objecte d'aquests drets queden afectes al pagament de la totalitat de la quota tributària en els termes que preveu l'article 41 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària. A aquests efectes, els notaris han de sol·licitar informació i advertir els compareixents sobre els deutes pendents per l'impost sobre béns immobles associats a l'immoble que es transmet.

2. Responen solidàriament de la quota d'aquest impost, i proporcionalment a les seves participacions respectives, els copartícips o cotitulars de les entitats a què es refereix l'article 33 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, si figuren inscrits com a tals al cadastre immobiliari. Si no hi figuren inscrits, la responsabilitat s'exigeix per parts iguals en tot cas.»

Article desè. *Modificació de l'article 66.*

Es modifica l'article 66, que queda redactat en els termes següents:

«Article 66.

La base imposable d'aquest impost està constituïda pel valor cadastral dels béns immobles, que es determina, es notifica i és susceptible d'impugnació d'acord amb el que disposen les normes reguladores del cadastre immobiliari.»

Article onzè. *Modificació de l'article 67.*

Es modifica l'article 67, que queda redactat en els termes següents:

«Article 67.

1. La base liquidable d'aquest impost és el resultat de practicar a la base imposable la reducció a què es refereixen els articles següents.

2. La base liquidable s'ha de notificar conjuntament amb la base imposable en els procediments

de valoració col·lectiva. La notificació ha d'incloure la motivació de la reducció aplicada mitjançant la indicació del valor base que correspongui a l'immoble, així com dels imports de la reducció i de la base liquidable del primer any de vigència del nou valor cadastral en aquest impost.

3. Quan es produeixin alteracions de termes municipals i mentre no s'aprovi una nova ponència de valors, els béns immobles que passin a formar part d'un altre municipi han de mantenir el mateix règim d'assignació de bases imposables i liquidables que tinguin en el d'origen.

4. En els procediments de valoració col·lectiva la determinació de la base liquidable és competència de la Direcció General del Cadastre i pot ser objecte de recurs davant dels tribunals econòmicoadministratius de l'Estat.»

Article dotzè. *Modificació de l'article 68.*

Es modifica l'article 68, que queda redactat en els termes següents:

«Article 68.

1. La reducció a la base imposable és aplicable als béns immobles urbans i rústics que estiguin en algunes d'aquestes dues situacions:

a) Immobles el valor cadastral dels quals s'incrementi, com a conseqüència de procediments de valoració col·lectiva de caràcter general en virtut de:

1r L'aplicació de la primera ponència total de valors aprovada després de l'1 de gener de 1997.

2n L'aplicació de successives ponències totals de valors que s'aprovin una vegada transcorregut el període de reducció que estableix l'article 69.1 d'aquesta Llei.

b) Immobles situats en municipis per als quals s'hagi aprovat una ponència de valors que hagi donat lloc a l'aplicació de la reducció que preveu el paràgraf a) anterior i el valor cadastral del qual s'alteri, abans de finalitzar el termini de reducció, per alguna de les causes següents:

1r Procediments de valoració col·lectiva de caràcter general.

2n Procediments de valoració col·lectiva de caràcter parcial.

3r Procediments simplificats de valoració col·lectiva.

4t Procediments d'inscripció mitjançant declaracions, comunicacions, sol·licituds, resolució de discrepàncies i inspecció cadastral.

2. Aquesta reducció s'aplica d'ofici sense necessitat de sol·licitud prèvia pels subjectes passius de l'impost i no dona lloc a la compensació que estableix l'article 9 d'aquesta Llei.

3. La reducció que estableix aquest article no s'aplica respecte a l'increment de la base imposable dels immobles que resulti de l'actualització dels valors cadastrals per aplicació dels coeficients que estableixen les lleis de pressupostos generals de l'Estat.

4. En cap cas és aplicable aquesta reducció als béns immobles classificats de característiques especials.»

Article tretzè. *Modificació de l'article 69.*

Es modifica l'article 69, que queda redactat en els termes següents:

«Article 69.

1. La reducció s'aplica durant un període de nou anys a comptar de l'entrada en vigor dels nous valors cadastrals, sense perjudici del que disposa l'article 71.

2. La quantia de la reducció és el resultat d'aplicar un coeficient reductor, únic per a tots els immobles afectats del municipi, a un component individual de la reducció, calculat per a cada immoble.

3. El coeficient reductor té el valor de 0,9 el primer any d'aplicació i ha d'anar disminuint en 0,1 anualment fins a la desaparició.

4. El component individual de la reducció és, cada any, la diferència positiva entre el nou valor cadastral que correspongui a l'immoble el primer exercici de la seva vigència i el seu valor base. Aquesta diferència s'ha de dividir per l'últim coeficient reductor aplicat quan hi concorrin els supòsits de l'article 68, apartat 1.b).2n i b).3r»

Article catorzè. Modificació de l'article 70.

Es modifica l'article 70, que queda redactat en els termes següents:

«Article 70.

El valor base és la base liquidable de l'exercici immediatament anterior a l'entrada en vigor del nou valor cadastral, excepte quan hi concorrin les circumstàncies següents:

a) Per als immobles en què, havent-se produït alteracions susceptibles d'inscripció cadastral prèviament a la modificació del planejament o a l'1 de gener de l'any anterior a l'entrada en vigor dels valors cadastrals resultants de les ponències de valors a què es refereix l'article 68, encara no s'hagi modificat el seu valor cadastral en el moment de l'aprovació d'aquestes, el valor base és l'import de la base liquidable que d'acord amb les alteracions esmentades correspongui a l'exercici immediatament anterior a l'entrada en vigor dels nous valors cadastrals per l'aplicació als béns esmentats de la ponència de valors anterior a l'última aprovada.

b) Per als immobles a què es refereix l'article 68, a l'apartat 1.b).4t, el valor base és el resultat de multiplicar el nou valor cadastral per un quocient, determinat per la Direcció General del Cadastre que, calculat amb els seus dos primers decimals, s'obté de dividir el valor cadastral mitjà de tots els immobles de la mateixa classe del municipi inclosos en l'últim padró entre la mitjana dels valors cadastrals resultants de l'aplicació de la nova ponència de valors.

En els procediments de valoració col·lectiva de caràcter general, una vegada aprovada la ponència de valors corresponent, la Direcció General del Cadastre ha de fer públics el valor cadastral mitjà de tots els immobles de la classe de què es tracti inclosos en l'últim padró del municipi i el valor cadastral mitjà que resulti de l'aplicació de la nova ponència, abans de l'inici de les notificacions dels valors cadastrals. Els anuncis d'exposició pública d'aquests valors mitjans s'han de publicar mitjançant edictes al butlletí oficial de la província, i s'hi ha d'indicar el lloc i el termini, que no pot ser inferior a quinze dies.

Així mateix, aquest valor base s'utilitza per als immobles que hagin de tornar a ser valorats com a béns d'una classe diferent de la que tenien.»

Article quinzè. Modificació de l'article 71.

Es modifica l'article 71, que queda redactat en els termes següents:

«Article 71.

1. En els casos previstos a l'article 68, apartat 1.b).1r, s'inicia el còmput d'un nou període de reducció i s'extingeix el dret a l'aplicació de la resta de la reducció que s'hi aplicués.

2. En els casos que preveu l'article 68, apartats 1.b).2n, 3r i 4t, no s'inicia el còmput d'un nou període de reducció i el coeficient reductor aplicat als immobles afectats adquireix el valor corresponent a la resta dels immobles del municipi.»

Article setzè. Modificació de l'article 72.

Es modifica l'article 72, que queda redactat en els termes següents:

«Article 72.

1. La quota íntegra d'aquest impost és el resultat d'aplicar a la base liquidable el tipus de gravamen a què es refereix l'article següent.

2. La quota líquida s'obté minorant la quota íntegra en l'import de les bonificacions previstes legalment.»

Article dissetè. Modificació de l'article 73.

Es modifica l'article 73, que queda redactat en els termes següents:

«Article 73.

1. El tipus de gravamen mínim i supletori és el 0,4 per 100 quan es tracti de béns immobles urbans, i el 0,3 per 100 quan es tracti de béns immobles rústics, i el màxim és l'1,10 per 100 per als urbans i 0,90 per 100 per als rústics.

2. El tipus de gravamen aplicable als béns immobles de característiques especials, que té caràcter supletori, és del 0,6 per 100. Els ajuntaments poden establir per a cada grup d'aquests existents en el municipi un tipus diferenciat que en cap cas no pot ser inferior al 0,4 per 100 ni superior a l'1,3 per 100.

3. Els ajuntaments respectius poden incrementar els tipus fixats a l'apartat 1 amb els punts percentuals que per a cada cas s'indiquen, quan concorri alguna de les circumstàncies següents. En cas que siguin diverses, es pot optar per fer ús de l'increment previst per a una de sola, algunes o totes:

	Punts percentuals	
	Béns urbans	Béns rústics
A) Municipis que siguin capital de província o comunitat autònoma	0,07	0,06
B) Municipis on es presta el servei de transport públic col·lectiu de superfície	0,07	0,05
C) Municipis els ajuntaments del qual prestin més serveis d'aquells a què estiguin obligats segons el que disposa l'article 26 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril	0,06	0,06
D) Municipis on els terrenys de naturalesa rústica representen més del 80 per 100 de la superfície total del terme	0,00	0,15

4. Dins dels límits resultants del que disposen els apartats anteriors, els ajuntaments poden establir, per als béns immobles urbans, exclosos els d'ús residencial, tipus diferenciats atenent els usos establerts en la normativa cadastral per a la valoració de les construccions. Quan els immobles tinguin atribuïts diversos usos s'hi aplica el tipus corresponent a l'ús de l'edificació o dependència principal.

Els esmentats tipus només es poden aplicar, com a màxim, al 10 per 100 dels béns immobles urbans del terme municipal que, per a cada ús, tingui un valor cadastral superior, a l'efecte del qual l'ordenança fiscal de l'impost ha d'assenyalar el límit corresponent de valor per a tots o cada un dels usos, a partir del qual hi són aplicables els tipus incrementats.

Si es tracta d'immobles d'ús residencial que estiguin desocupats amb caràcter permanent, perquè compleixen les condicions que es determinin per reglament, els ajuntaments poden exigir un recàrrec de fins al 50 per 100 de la quota líquida de l'impost. Aquest recàrrec, que s'exigeix als subjectes passius d'aquest tribut i al qual és aplicable, en el que no preveu aquest paràgraf, les disposicions reguladores d'aquest, el meriten el 31 de desembre i el liquiden anualment els ajuntaments, una vegada constatada la desocupació de l'immoble juntament amb l'acte administratiu pel qual aquesta es declara.

5. Excepcionalment, als municipis on entrin en vigor nous valors cadastrals d'immobles rústics i urbans, resultants de procediments de valoració col·lectiva de caràcter general, els ajuntaments poden establir, durant un període màxim de sis anys, tipus de gravamen reduïts, que no poden ser inferiors al 0,1 per 100 per als béns immobles urbans ni al 0,075 per 100, si es tracta d'immobles rústics.

6. Els ajuntaments que acordin nous tipus de gravamen, perquè el municipi respectiu està inclòs en procediments de valoració col·lectiva de caràcter general, han d'aprovar els tipus provisionalment abans de l'inici de les notificacions individualitzades dels nous valors i, en tot cas, abans de l'1 de juliol de l'any immediatament anterior a aquell en què hagin de tenir efecte. D'aquest acord se n'ha de donar trasllat a la Direcció General del Cadastre dins d'aquest termini.

7. En els casos a què es refereix l'apartat 3 de l'article 67 d'aquesta Llei, els ajuntaments han d'aplicar als béns immobles rústics i urbans que passin a formar part del seu terme municipal el tipus de gravamen vigent en el municipi d'origen, llevat que acordin establir-ne un altre de diferent.»

Article divuitè. *Modificació de l'article 74.*

Es modifica l'article 74, que queda redactat en els termes següents:

«Article 74.

1. Tenen dret a una bonificació d'entre el 50 i el 90 per 100 en la quota íntegra de l'impost, sempre que ho sol·licitin els interessats abans de començar les obres, els immobles que constitueixin l'objecte de l'activitat de les empreses d'urbanització, construcció i promoció immobiliària tant d'obra nova com de rehabilitació equiparable a aquesta, i no figurin entre els béns del seu immobilitzat. Si manca acord municipal, s'aplica a aquests immobles la bonificació màxima que preveu aquest article.

El termini d'aplicació de la bonificació comprèn des del període impositiu següent a aquell en què s'iniciïn les obres fins al posterior a l'acabament d'aquestes, sempre que durant aquell temps es duguin a terme obres d'urbanització o construcció efectiva, i en cap cas pot ser superior a tres períodes impositius.

2. Tenen dret a una bonificació del 50 per 100 en la quota íntegra de l'impost, durant els tres períodes impositius següents al de l'atorgament de la qualificació definitiva, els habitatges de protecció oficial i els que siguin equiparables a aquests d'acord amb la normativa de la comunitat autònoma. La bonificació es concedeix a petició de l'interessat, que es pot fer en qualsevol moment abans de l'acabament dels tres períodes impositius de durada d'aquesta bonificació i té efectes, si s'escau, des del període impositiu següent a aquell en què se sol·liciti.

Els ajuntaments poden establir una bonificació de fins al 50 per 100 en la quota íntegra de l'impost, aplicable als immobles esmentats una vegada transcorregut el termini que preveu el paràgraf anterior. L'ordenança fiscal ha de determinar la durada i la quantia anual d'aquesta bonificació.

3. Tenen dret a una bonificació del 95 per 100 de la quota íntegra i, si s'escau, del recàrrec de l'impost a què es refereix l'article 134 d'aquesta Llei, els béns rústics de les cooperatives agràries i d'explotació comunitària del sòl, en els termes que estableix la Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre règim fiscal de les cooperatives.

4. Les ordenances fiscals han d'especificar els aspectes substantius i formals de les bonificacions indicades als apartats anteriors, així com les condicions de compatibilitat amb altres beneficis fiscals.»

Article dinovè. *Modificació de l'article 75.*

Es modifica l'article 75, que queda redactat en els termes següents:

«Article 75.

1. Les ordenances fiscals poden regular una bonificació de fins al 90 per 100 de la quota íntegra de l'impost a favor dels béns immobles urbans ubicats en àrees o zones del municipi que, de conformitat amb la legislació i el planejament urbanístics, corresponguin a assentaments de població singularitzats per la seva vinculació o preeminència d'activitats primàries de caràcter agrícola, ramader, forestal, pesquer o anàlogues i que disposin d'un nivell de serveis de competència municipal, infraestructures o equipaments col·lectius inferior a l'existent en les àrees o zones consolidades d'aquest, sempre que les seves característiques econòmiques n'aconsellin una protecció especial.

Les característiques peculiars i l'àmbit dels nuclis de població, àrees o zones, així com les tipologies de les construccions i els usos del sòl necessaris per a l'aplicació d'aquesta bonificació i la seva durada, quantia anual i altres aspectes substantius i formals s'han d'especificar en l'ordenança fiscal.

2. Els ajuntaments poden acordar, per a cada exercici, l'aplicació als béns immobles d'una bonificació en la quota íntegra de l'impost equivalent a la diferència positiva entre la quota íntegra de l'exercici i la quota líquida de l'exercici anterior multiplicada aquesta última pel coeficient d'increment màxim anual de la quota líquida que estableixi l'ordenança fiscal per a cada un dels trams de valor

cadastral i, si s'escau, per a cada una de les diverses classes de conreus o aprofitaments o de modalitats d'ús de les construccions que s'hi fixin i en les quals se situïn els diferents béns immobles del municipi.

Aquesta bonificació, la durada màxima de la qual no pot ser superior a tres períodes impositius, té efectivitat a partir de l'entrada en vigor de nous valors cadastrals de béns immobles d'una mateixa classe, que resultin d'un procediment de valoració col·lectiva de caràcter general d'àmbit municipal. Així mateix, l'ordenança ha de fixar les condicions de compatibilitat d'aquesta bonificació amb les altres que beneficiïn els mateixos immobles.

Sense perjudici del que disposa el paràgraf anterior, en cas que l'aplicació d'una altra bonificació finalitzi en el període immediatament anterior a aquell en què s'hagi d'aplicar sobre aquest mateix immoble la bonificació a què es refereix aquest apartat, la quota sobre la qual s'ha d'aplicar, si s'escau, el coeficient d'increment màxim anual és la quota íntegra de l'exercici anterior.

Quan en algun dels períodes impositius en què s'apliqui aquesta bonificació tingui efectivitat un canvi en el valor cadastral dels immobles, resultant d'alteracions susceptibles d'inscripció cadastral, del canvi de classe de l'immoble o d'un canvi d'aprofitament determinat per la modificació del planejament urbanístic, per calcular la bonificació es considera com a quota líquida de l'exercici anterior el resultat d'aplicar el tipus de gravamen de l'any esmentat al valor base determinat d'acord amb el que disposa l'article 70 d'aquesta Llei.

Les liquidacions tributàries resultants de l'aplicació d'aquesta bonificació es regeixen pel que preveu l'article 124.3 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, i no és necessària la notificació individual en els casos d'establiment, modificació o supressió de la mateixa bonificació com a conseqüència de l'aprovació o modificació de l'ordenança fiscal.

3. Els ajuntaments, mitjançant una ordenança, poden regular una bonificació de fins al 90 per 100 de la quota íntegra de l'impost a favor de cada grup de béns immobles de característiques especials. L'ordenança ha d'especificar la durada, la quantia anual i altres aspectes substantius i formals relatius a aquesta bonificació.

4. Les ordenances fiscals poden regular una bonificació de fins al 90 per 100 de la quota íntegra de l'impost a favor dels subjectes passius que tinguin la condició de titulars de família nombrosa. L'ordenança ha d'especificar la classe i les característiques dels béns immobles als quals afecti, la durada, la quantia anual i altres aspectes substantius i formals d'aquesta bonificació, així com les condicions de compatibilitat amb altres beneficis fiscals.»

Article vintè. *Modificació de l'article 76.*

Es modifica l'article 76, que queda redactat en els termes següents:

«Article 76.

1. L'impost es merita el primer dia del període impositiu.

2. El període impositiu coincideix amb l'any natural.

3. Els fets, els actes i els negocis que han de ser objecte de declaració o comunicació davant el cadastre immobiliari tenen efectivitat en la meritació d'aquest impost immediatament posterior al

moment en què produeixen efectes cadastrals. L'efectivitat de les inscripcions cadastrals resultants dels procediments de valoració col·lectiva i de determinació del valor cadastral dels béns immobles de característiques especials ha de coincidir amb la que preveuen les normes reguladores del cadastre immobiliari.»

Article vint-i-unè. *Modificació de l'article 77.*

Es modifica l'article 77, que queda redactat en els termes següents:

«Article 77.

1. Les alteracions relatives als béns immobles susceptibles d'inscripció cadastral que tinguin transcendència a efectes d'aquest impost han de determinar l'obligació dels subjectes passius de formalitzar les declaracions conduents a la seva inscripció en el cadastre immobiliari, de conformitat amb el que estableixin les normes reguladores.

2. Sense perjudici de la facultat de la Direcció General del Cadastre de requerir a l'interessat la documentació que en cada cas sigui pertinent, en els municipis acollits mitjançant una ordenança fiscal al procediment de comunicació que preveuen les normes reguladores del cadastre immobiliari, les declaracions a què es refereix aquest article s'entenen fetes quan les circumstàncies o alteracions a què es refereixen constin en la llicència o autorització municipal corresponent, supòsit en què el subjecte passiu queda exempt de l'obligació de declarar abans esmentada.»

Article vint-i-dosè. *Modificació de l'article 78.*

Es modifica l'article 78, que queda redactat en els termes següents:

«Article 78.

1. La liquidació i recaptació, així com la revisió dels actes dictats en la via de gestió tributària d'aquest impost, són competència exclusiva dels ajuntaments i comprenen les funcions de reconeixement i denegació d'exempcions i bonificacions, realització de les liquidacions conduents a la determinació dels deutes tributaris, emissió dels documents de cobrament, resolució dels expedients de devolució d'ingressos indeguts, resolució dels recursos que s'interposin contra aquests actes i actuacions per a l'assistència i informació al contribuent referides a les matèries compreses en aquest apartat.

2. Els ajuntaments poden agrupar en un únic document de cobrament totes les quotes d'aquest impost relatives a un mateix subjecte passiu quan es tracti de béns rústics situats en un mateix municipi.

3. Els ajuntaments han de determinar la base liquidable quan la base imposable resulti de la tramitació dels procediments de declaració, comunicació, sol·licitud, resolució de discrepàncies i inspecció cadastral previstos en les normes reguladores del cadastre immobiliari.

4. No és necessària la notificació individual de les liquidacions tributàries en els supòsits en què, de conformitat amb els articles 66 i següents d'aquesta Llei, s'hagin practicat prèviament les notificacions del valor cadastral i base liquidable previstes en els procediments de valoració col·lectiva.

Una vegada transcorregut el termini d'impugnació que preveuen les notificacions sense que s'ha-

gin utilitzat els recursos pertinents, s'entenen consentides i fermes les bases imposable i liquidable notificades, i no poden ser objecte de nova impugnació quan es procedeixi a l'exacció anual de l'impost.

5. L'impost es gestiona a partir de la informació continguda en el padró cadastral i en els altres documents expressius de les seves variacions elaborats a aquest efecte per la Direcció General del Cadastre, sense perjudici de la competència municipal per a la qualificació d'immobles d'ús residencial desocupats. Aquest padró, que es forma anualment per a cada terme municipal, ha de contenir la informació relativa als béns immobles, separatament per als de cada classe, i s'ha de trametre a les entitats gestores de l'impost abans de l'1 de març de cada any.

6. Les dades contingudes en el padró cadastral i en els altres documents esmentats a l'apartat anterior han de constar a les llistes cobratorias, documents d'ingrés i justificants de pagament de l'impost sobre béns immobles.

7. En els supòsits en què estigui acreditada, després de l'emissió dels documents a què es refereix l'apartat anterior, la no coincidència del subjecte passiu amb el titular cadastral, les rectificacions que respecte a aquell pugui acordar l'òrgan gestor a efectes de liquidació de l'impost meritat per l'exercici corresponent, han de ser immediatament comunicades a la Direcció General del Cadastre en la forma en què aquesta determini. Aquesta liquidació té caràcter provisional quan no hi hagi un conveni de delegació de funcions entre el cadastre i l'ajuntament o l'entitat local corresponent.

En aquest cas, a la vista de la informació remesa, la Direcció General del Cadastre ha de confirmar o modificar el titular cadastral mitjançant un acord que ha de comunicar l'ajuntament o l'entitat local perquè es practiqui, si s'escau, la liquidació definitiva.

8. Les competències que amb relació a l'impost sobre béns immobles s'atribueixen als ajuntaments en aquest article, les exerceixen directament els ajuntaments o per mitjà dels convenis o altres fórmules de col·laboració que se subscriuguin amb qualsevol de les administracions públiques en els termes que preveu la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, amb aplicació de manera supletòria del que disposa el títol I de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Sense perjudici d'això, les entitats locals reconegudes per les lleis i les comunitats autònomes uniprovincials en les quals s'integrin els respectius ajuntaments assumeixen l'exercici d'aquestes competències quan així ho sol·liciti l'ajuntament interessat, dins els terminis i en la forma que s'estableixin per reglament.»

Subsecció 2a Impost sobre activitats econòmiques

Article vint-i-tresè. Modificació de l'article 83.

Es modifica l'article 83, que queda redactat en els termes següents:

«Article 83.

1. Estan exempts de l'impost:

a) L'Estat, les comunitats autònomes i les entitats locals, així com els organismes autònoms de

l'Estat i les entitats de dret públic del mateix caràcter de les comunitats autònomes i de les entitats locals.

b) Els subjectes passius que iniciïn l'exercici de l'activitat en el territori espanyol, durant els dos primers períodes impositius d'aquest impost en què s'exerceixi l'activitat.

A aquests efectes, no es considera que s'ha produït l'inici de l'exercici d'una activitat quan l'activitat s'hagi exercit abans sota una altra titularitat, circumstància que s'entén que concorre, entre altres casos, en els de fusió, escissió o aportació de branques d'activitat.

c) Els següents subjectes passius:

Les persones físiques.

Els subjectes passius de l'impost sobre societats, les societats civils i les entitats de l'article 33 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, que tinguin un import net de la xifra de negocis inferior a 1.000.000 d'euros.

Quant als contribuents per l'impost sobre la renda de no residents, l'exempció només afecta els que operin a Espanya mitjançant un establiment permanent, sempre que tinguin un import net de la xifra de negocis inferior a 1.000.000 d'euros.

A efectes de l'aplicació de l'exempció que preveu aquest paràgraf, s'han de tenir en compte les regles següents:

1a L'import net de la xifra de negocis es determina d'acord amb el que preveu l'article 191 del text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre.

2a L'import net de la xifra de negocis ha de ser, en el cas dels subjectes passius de l'impost sobre societats o dels contribuents per l'impost sobre la renda de no residents, el del període impositiu en què el termini de presentació de declaracions pels esmentats tributs hagi finalitzat l'any anterior al de la meritació d'aquest impost. En el cas de les societats civils i les entitats a què es refereix l'article 33 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, l'import net de la xifra de negocis és la que correspon al penúltim any anterior al de meritació d'aquest impost. Si aquest període impositiu ha tingut una durada inferior a un any natural, l'import net de la xifra de negocis s'eleva a l'any.

3a Per calcular l'import de la xifra de negocis del subjecte passiu, es tenen en compte el conjunt de les activitats econòmiques exercides pel mateix subjecte.

No obstant això, quan l'entitat formi part d'un grup de societats en el sentit de l'article 42 del Codi de comerç, l'import net de la xifra de negocis s'ha de referir al conjunt d'entitats que pertanyen al grup.

Als efectes del que disposa el paràgraf anterior, s'entén que els casos de l'article 42 del Codi de comerç són els que consten a la secció 1a del capítol I de les normes per a la formulació dels comptes anuals consolidats, aprovats pel Reial decret 1815/1991, de 20 de desembre.

4a En el cas dels contribuents per l'impost sobre la renda de no residents, cal atènyer-se a l'import net de la xifra de negocis imputable al conjunt dels establiments permanents situats en el territori espanyol.

d) Les entitats gestores de la Seguretat Social i les mutualitats de previsió social que regula la

Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.

e) Els organismes públics d'investigació, els establiments d'ensenyament en tots els seus graus costejats íntegrament amb fons de l'Estat, de les comunitats autònomes o de les entitats locals, o per fundacions declarades benèfiques o d'utilitat pública, i els establiments d'ensenyament en tots els seus graus que, sense ànim de lucre, estiguin en règim de concert educatiu, fins i tot si faciliten als alumnes llibres o articles d'escriptori o els presten els serveis de mitja pensió o d'internat, i encara que com a excepció vinguin en el mateix establiment els productes dels tallers dedicats a aquest ensenyament, sempre que l'import de la venda, sense utilitat per a cap particular o tercera persona, es destini, exclusivament, a l'adquisició de matèries primeres o al manteniment de l'establiment.

f) Les associacions i fundacions de disminuïts físics, psíquics i sensorials, sense ànim de lucre, per les activitats de caràcter pedagògic, científic, assistencials i d'ocupació que per a l'ensenyament, l'educació, la rehabilitació i la tutela de minusvàlids exerceixin, encara que vinguin els productes dels tallers dedicats a aquestes finalitats, sempre que l'import de la venda, sense utilitat per a cap particular o tercera persona, es destini exclusivament a l'adquisició de matèries primeres o al manteniment de l'establiment.

g) La Creu Roja Espanyola.

h) Els subjectes passius als quals sigui aplicable l'exempció en virtut de tractats o convenis internacionals.

2. Els subjectes passius a què es refereixen els paràgrafs a), d), g) i h) de l'apartat anterior no estan obligats a presentar la declaració d'alta en la matrícula de l'impost.

3. El ministre d'Hisenda ha d'establir en quins supòsits l'aplicació de l'exempció que preveu el paràgraf c) de l'apartat 1 anterior exigeix la presentació d'una comunicació adreçada a l'Agència Estatal d'Administració Tributària en què es faci constar que es compleixen els requisits establerts en el paràgraf esmentat per a l'aplicació de l'exempció. Aquesta obligació no s'exigeix, en cap cas, quan es tracti de contribuents per l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Els subjectes passius que hagin aplicat l'exempció que preveu el paràgraf b) de l'apartat 1 anterior han de presentar la comunicació, si s'escau, l'any següent al posterior al d'inici de l'activitat.

A aquests efectes, el ministre d'Hisenda ha d'establir el contingut, el termini i la forma de presentació de la comunicació, així com els casos en què s'ha de presentar per la via telemàtica.

Pel que fa a les variacions que puguin afectar l'exempció que preveu el paràgraf c) de l'apartat 1 anterior, cal atènyer-se al que preveu el paràgraf tercer de l'apartat 2 de l'article 91 d'aquesta Llei.

4. Les exempcions que preveuen els paràgrafs b), e) i f) de l'apartat 1 d'aquest article tenen caràcter sol·licitat i es concedeixen, quan sigui procedent, a instància de part.»

Article vint-i-quatrè. *Modificació de l'article 85.*

Es modifica l'article 85, que queda redactat en els termes següents:

«Article 85.

La quota tributària és la que resulta d'aplicar les tarifes de l'impost, d'acord amb els preceptes que

conté aquesta Llei i les disposicions que la complementin i despleguin, i els coeficients i les bonificacions previstos per la Llei i, si s'escau, acordats per cada ajuntament i regulats a les ordenances fiscals respectives.»

Article vint-i-cinquè. *Modificació de l'article 86.*

U. Es modifica l'apartat 3 de l'article 86, que queda redactat en els termes següents:

«3. No obstant el que disposa l'article 92.2 d'aquesta Llei, la gestió tributària de les quotes provincials i nacionals que fixin les tarifes de l'impost correspon a l'Administració tributària de l'Estat, sense perjudici de les fórmules de col·laboració que, en relació amb aquesta gestió, es puguin establir amb altres entitats. Sobre aquestes quotes provincials i nacionals no es pot establir ni el coeficient ni el recàrrec provincial regulats, respectivament, en els articles 88 i 124 d'aquesta Llei.»

Dos. S'afegeix un nou apartat 5 a l'article 86, que queda redactat en els termes següents:

«5. Les lleis de pressupostos generals de l'Estat poden modificar les tarifes de l'impost, així com la instrucció per a l'aplicació de les mateixes tarifes, i actualitzar les quotes que contenen.

S'autoritza el Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'aplicació de les tarifes i la instrucció de l'impost.»

Article vint-i-sisè. *Modificació de l'article 87.*

Es modifica l'article 87, que queda redactat en els termes següents:

«Article 87.

Sobre les quotes municipals, provincials o nacionals fixades a les tarifes de l'impost s'aplica sempre un coeficient de ponderació, determinat en funció de l'import net de la xifra de negocis del subjecte passiu.

Aquest coeficient es determina d'acord amb el quadre següent:

Import net de la xifra de negocis (euros)	Coeficient
Des d' 1.000.000,00 fins a 5.000.000,00	1,29
Des de 5.000.000,01 fins a 10.000.000,00	1,30
Des de 10.000.000,01 fins a 50.000.000,00	1,32
Des de 50.000.000,01 fins a 100.000.000,00	1,33
Més de 100.000.000,00	1,35
Sense xifra neta de negoci.....	1,31

Als efectes de l'aplicació del coeficient a què es refereix aquest article, l'import net de la xifra de negocis del subjecte passiu és el corresponent al conjunt d'activitats econòmiques exercides pel mateix subjecte i es determina d'acord amb el que preveu el paràgraf c) de l'apartat 1 de l'article 83 d'aquesta Llei.»

Article vint-i-setè. *Modificació de l'article 88.*

Es modifica l'article 88, que queda redactat en els termes següents:

«Article 88.

1. Sobre les quotes modificades per l'aplicació del coeficient de ponderació que preveu l'article

anterior, els ajuntaments poden establir una escala de coeficients que ponderi la situació física del local dins de cada terme municipal, atenent la categoria del carrer en què radiqui.

2. Aquest coeficient no pot ser inferior a 0,4 ni superior a 3,8.

3. Als efectes de la fixació del coeficient de situació, el nombre de categories de carrers que ha d'establir cada municipi no pot ser inferior a 2 ni superior a 9.

4. En els municipis on no sigui possible distingir-hi més d'una categoria de carrer, no es pot establir el coeficient de situació.

5. La diferència del valor del coeficient atribuït a un carrer respecte a l'atribuït a la categoria superior o inferior no pot ser inferior a 0,10.»

Article vint-i-vuitè. *Modificació de l'article 89.*

Es modifica l'article 89, que queda redactat en els termes següents:

«Article 89.

1. Sobre la quota de l'impost s'apliquen, en tot cas, les bonificacions següents:

a) Les cooperatives, així com les unions, federacions i confederacions d'aquestes i les societats agràries de transformació tenen la bonificació que preveu la Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre règim fiscal de les cooperatives.

b) Una bonificació del 50 per 100 de la quota corresponent, per als qui iniciïn l'exercici de qualsevol activitat professional, durant els cinc anys d'activitat següents a la conclusió del segon període impositiu d'exercici de l'activitat. El període d'aplicació de la bonificació caduca transcorreguts cinc anys des de l'acabament de l'exempció que preveu el paràgraf b) de l'apartat 1 de l'article 83 d'aquesta Llei.

2. Quan les ordenances fiscals així ho estableixin, s'apliquen les bonificacions següents:

a) Una bonificació de fins al 50 per 100 de la quota corresponent, per als qui iniciïn l'exercici de qualsevol activitat empresarial i tributin per quota municipal, durant els cinc anys d'activitat següents a la finalització del segon període impositiu d'exercici de l'activitat.

L'aplicació de la bonificació requereix que l'activitat econòmica no s'hagi exercit abans sota una altra titularitat. S'entén que l'activitat s'ha exercit abans sota una altra titularitat, entre altres, en els casos de fusió, escissió o aportació de branques d'activitat.

El període d'aplicació de la bonificació caduca transcorreguts cinc anys des de l'acabament de l'exempció que preveu el paràgraf b) de l'apartat 1 de l'article 83 d'aquesta Llei.

La bonificació s'aplica a la quota tributària, integrada per la quota de tarifa ponderada pel coeficient que estableix l'article 87 i modificada, si s'escau, pel coeficient que estableix l'article 88 d'aquesta Llei. En cas que sigui aplicable la bonificació a què es refereix el paràgraf a) de l'apartat 1 anterior, la bonificació que preveu aquesta lletra s'aplica a la quota que resulti d'aplicar la bonificació del paràgraf a) de l'apartat 1.

b) Una bonificació per creació d'ocupació de fins al 50 per 100 de la quota corresponent, per als subjectes passius que tributin per quota municipal i que hagin incrementat la mitjana de la plantilla de treballadors amb contracte indefinit durant

el període impositiu immediatament anterior al de l'aplicació de la bonificació, en relació amb el període anterior a aquell.

L'ordenança fiscal pot establir diferents percentatges de bonificació, sense superar el límit màxim fixat en el paràgraf anterior, en funció de quin sigui l'increment mitjà de la plantilla de treballadors amb contracte indefinit.

La bonificació s'aplica a la quota resultant d'aplicar, si s'escau, les bonificacions a què es refereixen l'apartat 1 d'aquest article i el paràgraf a) anterior.

c) Una bonificació de fins al 50 per 100 de la quota corresponent per als subjectes passius que tributin per quota municipal i que:

Utilitzin o produeixin energia a partir d'instal·lacions per a l'aprofitament d'energies renovables o sistemes de cogeneració.

A aquests efectes, es consideren instal·lacions per a l'aprofitament de les energies renovables les que preveu i defineix com a tals el Pla de foment de les energies renovables. Es consideren sistemes de cogeneració els equips i les instal·lacions que permetin la producció conjunta d'electricitat i energia tèrmica útil.

Exerceixen les seves activitats industrials, des de l'inici de l'activitat o per trasllat posterior, en locals o instal·lacions allunyades de les zones més poblades del terme municipal.

Estableixin un pla de transport per als seus treballadors que tingui com a objecte reduir el consum d'energia i les emissions causades pel desplaçament al lloc de treball i fomentar l'ús dels mitjans de transport més eficients, com ara el transport col·lectiu o el compartit.

La bonificació s'aplica a la quota resultant d'aplicar, si s'escau, les bonificacions a què es refereixen l'apartat 1 d'aquest article i els paràgrafs a) i b) anteriors.

d) Una bonificació de fins al 50 per 100 de la quota corresponent per als subjectes passius que tributin per quota municipal i tinguin una renda o rendiment net de l'activitat econòmica negatiu o inferiors a la quantitat que determini l'ordenança fiscal, que pot fixar diferents percentatges de bonificació i límits en funció de quina sigui la divisió, agrupació o grup de les tarifes de l'impost en què es classifiqui l'activitat econòmica efectuada.

La bonificació s'aplica a la quota resultant d'aplicar, si s'escau, les bonificacions a què es refereixen l'apartat 1 d'aquest article i els paràgrafs anteriors d'aquest apartat.

3. L'ordenança fiscal corresponent ha d'especificar els altres aspectes substantius i formals a què es refereix l'apartat anterior. Entre altres matèries, l'ordenança fiscal ha de determinar si totes o algunes de les bonificacions són aplicables simultàniament o no.»

Article vint-i-novè. *Modificació de l'article 91.*

Es modifica l'apartat 2 de l'article 91, que queda redactat en els termes següents:

«2. Els subjectes passius estan obligats a presentar les corresponents declaracions censals d'alta i a manifestar tots els elements necessaris per a la seva inclusió a la matrícula en els termes de l'article 91.1 d'aquesta Llei i dins del termini que s'estableixi per reglament. A continuació l'Administració competent ha de practicar la liquidació

corresponent, la qual s'ha de notificar al subjecte passiu, que ha d'efectuar l'ingrés que escaigui.

Així mateix, els subjectes passius estan obligats a comunicar les variacions d'ordre físic, econòmic o jurídic que es produeixin en l'exercici de les activitats gravades i que tinguin transcendència a efectes d'aquest impost, i les han de formalitzar dins els terminis i en els termes determinats per reglament.

En particular, els subjectes passius als quals no sigui aplicable l'exempció que preveu el paràgraf c) de l'apartat 1 de l'article 83 d'aquesta Llei, han de comunicar a l'Agència Estatal d'Administració Tributària l'import net de la seva xifra de negocis. Així mateix, els subjectes passius han de comunicar les variacions que es produeixin en l'import net de la seva xifra de negocis quan aquesta variació suposi la modificació de l'aplicació o no de l'exempció que preveu el paràgraf c) de l'apartat 1 de l'article 83 d'aquesta Llei o una modificació en el tram que s'ha de considerar a efectes de l'aplicació del coeficient de ponderació que preveu l'article 87 d'aquesta Llei. El ministre d'Hisenda ha d'establir els casos en què s'han de presentar aquestes comunicacions, el contingut i el termini i la forma de presentació, així com els casos en què s'han de presentar per la via telemàtica.»

Subsecció 3a Impost sobre vehicles de tracció mecànica

Article trentè. Modificació de l'article 94.

Es modifica l'article 94, que queda redactat en els termes següents:

«Article 94.

1. Estan exempts de l'impost:

a) Els vehicles oficials de l'Estat, comunitats autònomes i entitats locals adscrits a la defensa nacional o a la seguretat ciutadana.

b) Els vehicles de representacions diplomàtiques, oficines consulars, agents diplomàtics i funcionaris consulars de carrera acreditats a Espanya, que siguin súbdits dels països respectius, identificats externament i amb la condició de reciprocitat en la seva extensió i grau.

Així mateix, els vehicles dels organismes internacionals amb seu o oficina a Espanya i dels seus funcionaris o membres amb estatut diplomàtic.

c) Els vehicles respecte dels quals així derivi del que disposen tractats o convenis internacionals.

d) Les ambulàncies i altres vehicles directament destinats a l'assistència sanitària o al trasllat de ferits o malalts.

e) Els vehicles per a persones de mobilitat reduïda a què es refereix la lletra A de l'annex II del Reglament general de vehicles, aprovat pel Reial decret 2822/1998, de 23 de desembre.

Així mateix, n'estan exempts els vehicles matriculats a nom de minusvàlids per al seu ús exclusiu. Aquesta exempció s'aplica mentre es mantinguin aquestes circumstàncies, tant als vehicles conduïts per persones amb discapacitat com als destinats al seu transport.

Les exempcions que preveuen els dos paràgrafs anteriors no són aplicables als subjectes passius beneficiaris d'aquestes per més d'un vehicle simultàniament.

Als efectes del que disposa aquest paràgraf, es consideren persones amb minusvalidesa que tin-

guin aquesta condició legal en un grau igual o superior al 33 per 100.

f) Els autobusos, microbusos i altres vehicles destinats o adscrits al servei de transport públic urbà, sempre que tinguin una capacitat que superi les nou places, inclosa la del conductor.

g) Els tractors, els remolcs, els semiremolcs i la maquinària proveïts de cartilla d'inspecció agrícola.

2. Per poder aplicar les exempcions a què es refereixen els paràgrafs e) i g) de l'apartat 1 d'aquest article, els interessats han d'instar la seva concessió indicant les característiques del vehicle, la matrícula i la causa del benefici. Declarada l'exempció per l'Administració municipal, s'ha d'expedir un document que n'acrediti la concessió.

En relació amb l'exempció que preveu el segon paràgraf del paràgraf e) de l'apartat 1 anterior, l'interessat ha d'aportar el certificat de la minusvalidesa emès per l'òrgan competent i justificar el destí del vehicle davant l'ajuntament de la imposició, en els termes que aquest estableixi a l'ordenança fiscal corresponent.»

Article trenta-unè. Modificació de l'article 96.

U. Es modifica l'apartat 4 de l'article 96, que queda redactat en els termes següents:

«4. Els ajuntaments poden incrementar les quotes fixades a l'apartat 1 d'aquest article mitjançant l'aplicació sobre les mateixes quotes d'un coeficient, que no pot ser superior a 2.

Els ajuntaments poden fixar un coeficient per a cada una de les classes de vehicles previstes al quadre de tarifes de l'apartat 1 d'aquest article, que pot ser, al seu torn, diferent per a cada un dels trams fixats a cada classe de vehicle, i en cap cas es pot excedir el límit màxim fixat en el paràgraf anterior.»

Dos. Es modifica l'apartat 6 de l'article 96, que queda redactat en els termes següents:

«6. Les ordenances fiscals poden regular, sobre la quota de l'impost, incrementada o no per l'aplicació del coeficient, les bonificacions següents:

a) Una bonificació de fins al 75 per 100 en funció de la classe de carburant que consumeixi el vehicle, en funció de la incidència de la combustió del carburant en el medi ambient.

b) Una bonificació de fins al 75 per 100 en funció de les característiques dels motors dels vehicles i la seva incidència en el medi ambient.

c) Una bonificació de fins al 100 per 100 per als vehicles històrics o aquells que tinguin una antiguitat mínima de vint-i-cinc anys, a comptar de la data de fabricació o, si aquesta no es coneix, prenent com a tal la de la primera matriculació o, si no, la data en què el tipus o la variant corresponent es va deixar de fabricar.

La regulació dels altres aspectes substantius i formals de les bonificacions a què es refereixen les lletres anteriors s'ha d'establir a l'ordenança fiscal.»

Article trenta-dosè. Modificació de l'article 100.

Es modifica l'apartat 2 de l'article 100, que queda redactat en els termes següents:

«2. Els titulars dels vehicles, quan comuniquin a la Direcció Provincial de Trànsit la reforma dels

vehicles, sempre que n'alteri la classificació a efectes d'aquest impost, i també en els casos de transferència, de canvi de domicili que consti en el permís de circulació del vehicle, o de baixa d'aquests vehicles, han d'acreditar prèviament davant d'aquesta Direcció Provincial el pagament de l'últim rebut presentat al cobrament de l'impost, sense perjudici que sigui exigible per la via de gestió i inspecció el pagament de tots els deutes per aquest concepte meritats, liquidats, presentats al cobrament i no prescrits. S'exceptua d'aquesta obligació d'acreditació el cas de les baixes definitives de vehicles amb quinze anys d'antiguitat o més.»

Subsecció 4a Impost sobre construccions, instal·lacions i obres

Article trenta-tresè. *Modificació de l'article 102.*

Es modifica l'article 102, que queda redactat en els termes següents:

«Article 102.

1. Són subjectes passius d'aquest impost, a títol de contribuents, les persones físiques, persones jurídiques o entitats de l'article 33 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, que siguin amos de la construcció, la instal·lació o l'obra, tant si són propietaris de l'immoble sobre el qual aquella es realitzi, com si no ho són.

Als efectes del que preveu el paràgraf anterior es considera amo de la construcció, la instal·lació o l'obra qui suporti les despeses o el cost que en comporti la realització.

2. En el cas que la construcció, la instal·lació o l'obra no la porti a terme el subjecte passiu contribuent, tenen la condició de subjectes passius substituïts els que sol·licitin les llicències corresponents o duguin a terme les construccions, les instal·lacions o les obres.

El substituït pot exigir del contribuent l'import de la quota tributària satisfeta.»

Article trenta-quatrè. *Modificació de l'article 103.*

U. Es modifica l'apartat 1 de l'article 103, que queda redactat en els termes següents:

«1. La base imposable de l'impost està constituïda pel cost real i efectiu de la construcció, instal·lació o obra, i s'entén com a tal, a aquests efectes, el cost d'execució material d'aquella.

No formen part de la base imposable l'impost sobre el valor afegit i altres impostos anàlegs propis de règims especials, les taxes, els preus públics i altres prestacions patrimonials de caràcter públic local relacionades, si s'escau, amb la construcció, la instal·lació o l'obra, ni tampoc els honoraris de professionals, el benefici empresarial del contractista ni qualsevol altre concepte que no integri, estrictament, el cost d'execució material.»

Dos. Es modifica l'apartat 3 de l'article 103, que queda redactat en els termes següents:

«3. El tipus de gravamen de l'impost és el que fixa cada ajuntament, sense que aquest tipus pugui excedir el 4 per 100.»

Article trenta-cinquè. *Modificació de l'article 104.*

U. Es modifica l'apartat 2 de l'article 104, que queda redactat en els termes següents:

«2. Les ordenances fiscals poden regular les bonificacions següents sobre la quota de l'impost:

a) Una bonificació de fins al 95 per 100 a favor de les construccions, instal·lacions o obres que siguin declarades d'especial interès o utilitat municipal perquè hi concorren circumstàncies socials, culturals, historicoartístiques o de foment de l'ocupació que justifiquin aquesta declaració. La declaració correspon al ple de la corporació i s'acorda, amb la sol·licitud prèvia del subjecte passiu, pel vot favorable de la majoria simple dels seus membres.

b) Una bonificació de fins al 95 per 100 a favor de les construccions, les instal·lacions o les obres en què s'incorporin sistemes per a l'aprofitament tèrmic o elèctric de l'energia solar per a autoconsum. L'aplicació d'aquesta bonificació està condicionada al fet que les instal·lacions per a producció de calor incloguin col·lectors que disposin de l'homologació corresponent de l'Administració competent.

La bonificació que preveu aquesta lletra s'aplica a la quota que resulti d'aplicar, si s'escau, la bonificació a què es refereix el paràgraf a) anterior.

c) Una bonificació de fins al 50 per 100 a favor de les construccions, instal·lacions o obres vinculades als plans de foment de les inversions privades en infraestructures.

La bonificació que preveu aquesta lletra s'aplica a la quota resultant d'aplicar, si s'escau, les bonificacions a què es refereixen els paràgrafs a) i b) anteriors.

d) Una bonificació de fins al 50 per 100 a favor de les construccions, les instal·lacions o les obres referents als habitatges de protecció oficial.

La bonificació que preveu aquest paràgraf s'aplica a la quota resultant d'aplicar, si s'escau, les bonificacions a què es refereixen els paràgrafs anteriors.

e) Una bonificació de fins al 90 per 100 a favor de les construccions, les instal·lacions o les obres que afavoreixin les condicions d'accés i habitabilitat dels discapacitats.

La bonificació que preveu aquest paràgraf s'aplica a la quota resultant d'aplicar, si s'escau, les bonificacions a què es refereixen els paràgrafs anteriors.

La regulació dels altres aspectes substantius i formals de les bonificacions a què es refereix aquest apartat s'ha d'establir a l'ordenança fiscal. Entre altres matèries, l'ordenança fiscal ha de determinar si totes o algunes d'aquestes bonificacions són aplicables simultàniament o no.»

Dos. S'afegeix un nou apartat 5 a l'article 104, que queda redactat en els termes següents:

«5. Els ajuntaments poden establir a les seves ordenances fiscals sistemes de gestió conjunta i coordinada d'aquest impost i de la taxa corresponent a l'atorgament de la llicència.»

Subsecció 5a Impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana

Article trenta-sisè. *Modificació de l'article 105.*

U. Es modifica l'apartat 2 de l'article 105, que queda redactat en els termes següents:

«2. No està subjecte a aquest impost l'increment de valor que tinguin els terrenys amb la consideració de rústics a efectes de l'impost sobre béns immobles. Com a conseqüència d'això, està sub-

jecte l'increment de valor que tinguin els terrenys que hagin de tenir la consideració d'urbans, a efectes d'aquest impost sobre béns immobles, amb independència que estiguin o no previstos com a tals al cadastre o al padró d'aquell. Als efectes d'aquest impost, també hi està subjecte l'increment de valor que tinguin els terrenys integrats als béns immobles classificats de característiques especials a efectes de l'impost sobre béns immobles.»

Dos. S'afegeix un nou apartat 3 a l'article 105, que queda redactat en els termes següents:

«3. No es produeix la subjecció a l'impost en els casos d'aportacions de béns i drets efectuats pels cònjuges a la societat conjugal, adjudicacions que al seu favor i com a pagament d'aquelles es verifiquin i les transmissions que es facin als cònjuges com a pagament dels seus haveres comuns.

Tampoc es produeix la subjecció a l'impost en els casos de transmissions de béns immobles entre cònjuges o a favor dels fills, com a conseqüència del compliment de sentències en els casos de nul·litat, separació o divorci matrimonial, sigui quin sigui el règim econòmic matrimonial.»

Article trenta-setè. *Modificació de l'article 106.*

Es modifica l'article 106, que queda redactat en els termes següents:

«Article 106.

1. Estan exempts d'aquest impost els increments de valor que es manifestin com a conseqüència dels actes següents:

a) La constitució i la transmissió de drets de servitud.

b) Les transmissions de béns que estiguin dins del perímetre delimitat com a conjunt historicoartístic, o hagin estat declarats individualment d'interès cultural, segons el que estableix la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol, quan els seus propietaris o titulars de drets reals acreditin que han fet a càrrec seu obres de conservació, millora o rehabilitació en els immobles esmenats. A aquests efectes, l'ordenança fiscal ha d'establir els aspectes substantius i formals de l'exempció.

2. Així mateix, estan exempts d'aquest impost els increments de valor corresponents quan l'obligació de satisfer aquell recaigui sobre les persones o les entitats següents:

a) L'Estat, les comunitats autònomes i les entitats locals, a les quals pertanyi el municipi, així com els organismes autònoms de l'Estat i les entitats de dret públic de caràcter anàleg de les comunitats autònomes i de les entitats locals esmentades.

b) El municipi de la imposició i altres entitats locals integrades o en les quals s'integri el municipi, així com les seves respectives entitats de dret públic de caràcter anàleg als organismes autònoms de l'Estat.

c) Les institucions que tinguin la qualificació de benèfiques o de beneficodocents.

d) Les entitats gestores de la Seguretat Social i les mutualitats de previsió social que regula la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.

e) Els titulars de concessions administratives revertibles respecte als terrenys afectes a aquestes.

f) La Creu Roja Espanyola.

g) Les persones o entitats al favor de les quals s'hagi reconegut l'exempció en tractats o convenis internacionals.»

Article trenta-vuitè. *Modificació de l'article 108.*

Es modifica l'article 108, que queda redactat en els termes següents:

«Article 108.

1. La base imposable d'aquest impost està constituïda per l'increment del valor dels terrenys, posat de manifest en el moment de la meritació i l'experimentat al llarg d'un període màxim de vint anys.

Als efectes de determinar la base imposable, s'ha de tenir en compte el valor del terreny en el moment de la meritació, d'acord amb el que preveuen els apartats 2 i 3 d'aquest article, i el percentatge que correspongui en funció del que preveu l'apartat 4.

2. El valor del terreny en el moment de la meritació resulta del que estableixen les regles següents:

a) En les transmissions de terrenys, el valor dels terrenys en el moment de la meritació és el que tinguin determinat en aquest moment a efectes de l'impost sobre béns immobles.

No obstant això, quan aquest valor sigui conseqüència d'una ponència de valors que no reflecteixi modificacions de planejament aprovades posteriorment a l'aprovació de la ponència esmentada, es pot liquidar provisionalment aquest impost d'acord amb aquest. En aquests casos, en la liquidació definitiva s'aplica el valor dels terrenys una vegada s'hagi obtingut de conformitat amb els procediments de valoració col·lectiva que s'instrueixin, referit a la data de la meritació. Quan aquesta data no coincideixi amb la d'efectivitat dels nous valors cadastrals, aquests s'han de corregir aplicant els coeficients d'actualització que corresponguin, que estableixen a aquest efecte les lleis de pressupostos generals de l'Estat.

Quan el terreny, fins i tot sent de naturalesa urbana o integrat a un bé immoble de característiques especials, en el moment de la meritació de l'impost no tingui determinat el valor cadastral en aquell moment, l'ajuntament pot practicar la liquidació quan el valor cadastral sigui determinat, i ha de referir aquest valor al moment de la meritació.

b) En la constitució i la transmissió de drets reals de gaudi limitadors del domini, els percentatges anuals que conté l'apartat 4 d'aquest article s'apliquen sobre la part del valor definit a la lletra anterior que representi, respecte d'aquest, el valor dels drets esmentats calculat mitjançant l'aplicació de les normes fixades a efectes de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.

c) En la constitució o transmissió del dret a elevar una o més plantes sobre un edifici o terreny, o del dret de fer la construcció sota terra sense que impliqui l'existència d'un dret real de superfície, els percentatges anuals que conté l'apartat 4 d'aquest article s'apliquen sobre la part del valor definit al paràgraf a) que representi, respecte d'aquest, el mòdul de proporcionalitat fixat a l'escriptura de transmissió o, si no, el que resulti d'establir la proporció entre la superfície o volum de les plantes a construir en vol o subsòl i la superfície total o volum edificats una vegada construïdes aquelles.

d) En els casos d'expropiacions forçoses, els percentatges anuals que conté l'apartat 4 d'aquest article s'apliquen sobre la part del preu just que correspongui al valor del terreny, llevat que el valor definit en el paràgraf a) de l'apartat 2 anterior sigui inferior, cas en què preval aquest últim sobre el preu just.

3. Quan es modifiquin els valors cadastrals com a conseqüència d'un procediment de valoració col·lectiva de caràcter general, s'ha de prendre, com a valor del terreny, o de la part d'aquest que correspongui segons les regles que conté l'apartat anterior, l'import que resulti d'aplicar als nous valors cadastrals la reducció que en cada cas fixin els ajuntaments respectius. Aquesta reducció s'aplica respecte a cada un dels cinc primers anys d'efectivitat dels nous valors cadastrals.

La reducció té com a límit mínim el 40 per 100 i com a límit màxim el 60 per 100, i s'aplica sempre en el límit màxim als municipis en què els ajuntaments no fixin cap reducció. Els ajuntaments poden fixar un tipus de reducció diferent per a cada un dels cinc anys d'aplicació de la reducció.

La reducció que preveu aquest apartat no és aplicable en els casos en què els valors cadastrals resultants del procediment de valoració col·lectiva a què es refereix aquest siguin inferiors als vigents fins aleshores.

El valor cadastral reduït en cap cas pot ser inferior al valor cadastral del terreny abans del procediment de valoració col·lectiva.

4. Sobre el valor del terreny en el moment de la meritació, derivada del que disposen els apartats 2 i 3 anteriors, s'aplica el percentatge anual que determini cada ajuntament, sense que pugui excedir els límits següents:

- a) Període de fins a cinc anys: 3,7.
- b) Període de fins a deu anys: 3,5.
- c) Període de fins a quinze anys: 3,2.
- d) Període de fins a vint anys: 3.

Per determinar el percentatge, s'apliquen les regles següents:

1a L'increment de valor de cada operació gravada per l'impost es determina d'acord amb el percentatge anual fixat per l'ajuntament per al període que compregui el nombre d'anys al llarg dels quals s'hagi posat de manifest l'increment.

2a El percentatge que s'ha d'aplicar sobre el valor del terreny en el moment de la meritació és el resultat de multiplicar el percentatge anual aplicable a cada cas concret pel nombre d'anys al llarg dels quals s'hagi posat de manifest l'increment del valor.

3a Per determinar el percentatge anual aplicable a cada operació concreta d'acord amb la regla 1a i per determinar el nombre d'anys pels quals s'ha de multiplicar aquest percentatge anual d'acord amb la regla 2a, només es consideren els anys complets que integrin el període de posada de manifest de l'increment de valor, sense que a aquests efectes es puguin considerar les fraccions d'anys del període esmentat.

Els percentatges anuals fixats en aquest apartat poden ser modificats per les lleis de pressupostos generals de l'Estat.»

Article trenta-novè. *Modificació de l'article 109.*

Es modifica l'article 109, que queda redactat en els termes següents:

«Article 109.

1. El tipus de gravamen de l'impost el fixa cada ajuntament, sense que aquest tipus pugui excedir el 30 per 100.

Dins el límit que assenyala el paràgraf anterior, els ajuntaments poden fixar un sol tipus de gravamen o un per a cada un dels períodes de generació de l'increment de valor que indica l'apartat 4 de l'article anterior.

2. La quota íntegra de l'impost és el resultat d'aplicar a la base imposable el tipus de gravamen.

3. La quota líquida de l'impost és el resultat d'aplicar sobre la quota íntegra, si s'escau, la bonificació a què es refereix l'apartat següent.

4. Les ordenances fiscals poden regular una bonificació de fins al 95 per 100 de la quota íntegra de l'impost, en les transmissions de terrenys, i en la transmissió o constitució de drets reals de gaudi limitadors del domini, efectuades a títol lucratiu a causa de defunció a favor dels descendents i adoptats, els cònjuges i els ascendents i adoptants.

La regulació dels altres aspectes substantius i formals de la bonificació a què es refereix el paràgraf anterior s'ha d'establir a l'ordenança fiscal.»

Article quarantè. *Modificació de l'article 111.*

Es modifica l'apartat 4 de l'article 111, que queda redactat en els termes següents:

«4. Els ajuntaments queden facultats per establir el sistema d'autoliquidació pel subjecte passiu, que comporta l'ingrés de la quota resultant dins els terminis que preveu l'apartat 2 d'aquest article. Respecte a les autoliquidacions, l'ajuntament corresponent només pot comprovar que s'han fet mitjançant l'aplicació correcta de les normes reguladores de l'impost, sense que es puguin atribuir valors, bases o quotes diferents dels que resultin d'aquestes normes.

En cap cas es pot exigir l'impost en règim d'autoliquidació quan es tracti del supòsit a què es refereix el paràgraf tercer del paràgraf a) de l'apartat 2 de l'article 108 d'aquesta Llei.»

CAPÍTOL II

Participació en els tributs de l'Estat

Article quaranta-unè. *Participació dels municipis en els tributs de l'Estat.*

Es fa una nova redacció al capítol III del títol II, que queda redactat en els termes següents:

«TÍTOL II

Recursos dels municipis

CAPÍTOL III A)

Cessió de recaptació d'impostos de l'Estat

SECCIÓ 1a ABAST I CONDICIONS GENERALS DE LA CESSIÓ

Article 112. Àmbit subjectiu.

Amb l'abast i les condicions que estableix aquest capítol, se cedeix en la proporció que estableix l'article 112 bis el rendiment obtingut per l'Estat en els impostos relacionats en aquest, a favor dels

municipis en els quals concorri alguna de les condicions següents:

- a) Que siguin capitals de província, o de comunitat autònoma, o
- b) Que tinguin una població de dret igual o superior a 75.000 habitants. A aquests efectes, es considera la població resultant de l'actualització del padró municipal d'habitants vigent a l'entrada en vigor del model que regula aquesta secció.

Article 112 bis. *Objecte de la cessió.*

1. A cada un dels municipis inclosos en l'àmbit subjectiu fixat abans se li cedeixen els percentatges següents dels rendiments que no hagin estat objecte de cessió a les comunitats autònomes, obtinguts en els impostos estatals que s'esmenten:

- a) L'1,6875 per 100 de la quota líquida de l'impost sobre la renda de les persones físiques.
- b) L'1,7897 per 100 de la recaptació líquida per l'impost sobre el valor afegit imputable a cada municipi.
- c) El 2,0454 per 100 de la recaptació líquida imputable a cada municipi pels impostos especials sobre la cervesa, sobre el vi i begudes fermentades, sobre productes intermedis, sobre alcohol i begudes derivades, sobre hidrocarburs i sobre labors de tabac.

2. Les bases o els rendiments sobre els quals s'apliquen els percentatges anteriors es determinen d'acord amb el que disposa l'article 112 ter següent.

3. Els municipis no poden assumir, en cap cas, competències normatives, de gestió, liquidació, recaptació i inspecció dels tributs el rendiment dels quals se'ls cedeix, i tampoc en matèria de revisió dels actes dictats en la via de gestió d'aquests tributs, la titularitat i l'exercici dels quals correspon exclusivament a l'Estat.

Article 112 ter. *Rendiments sobre els quals s'apliquen els percentatges objecte de cessió.*

1. Als efectes del que disposa l'apartat 1 de l'article anterior, s'entén per import de la quota líquida en l'impost sobre la renda de les persones físiques:

1r La part estatal de les quotes líquides que els residents en el territori del municipi hagin consignat en la declaració de l'impost sobre la renda de les persones físiques presentada i ingressada dins els terminis que estableix la normativa reguladora de l'impost, minorada en la part corresponent de les deduccions per doble imposició de dividends i doble imposició internacional.

2n La part estatal de les quotes líquides dels contribuents residents en el territori del municipi que no estiguin obligats a declarar i en sol·licitin la devolució, minorada en la part corresponent de la deducció per doble imposició de dividends.

3r El resultat d'aplicar el 67 per 100 sobre les retencions suportades pels contribuents residents en el territori del municipi que no estiguin obligats a declarar, que no n'hagin sol·licitat devolució i que obtinguin rendes superiors a 6.010,12 euros.

4t La part del deute tributari que, tot i correspondre a l'Estat, sigui ingressada per actes d'inspecció, liquidacions practicades per l'Administració i declaracions presentades fora dels terminis que estableix la normativa reguladora de l'impost. A aquests efectes, s'entén per deute tributari el constituït per la quota líquida més els conceptes a què

es refereix l'apartat 2 de l'article 58 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, llevat dels recàrrecs que preveuen els seus paràgrafs a) i d). Aquesta partida s'ha de minorar en l'import de les devolucions per ingressos indeguts que s'hagin d'imputar a l'Estat, inclosos els interessos legals.

2. Als mateixos efectes assenyalats a l'apartat anterior, s'entén per import de recaptació líquida en l'impost sobre el valor afegit, en els impostos sobre la cervesa, sobre el vi i begudes fermentades, sobre productes intermedis, sobre l'alcohol i begudes derivades, sobre hidrocarburs, i sobre les labors del tabac, el percentatge no cedit a les comunitats autònomes del conjunt d'ingressos líquids de la Hisenda estatal pels conceptes que integren cadascun d'aquests impostos, amb criteri de caixa, obtinguts una vegada descomptades de la recaptació bruta les devolucions i les transferències o ajusts (positius o negatius) establertes en el concert i conveni amb les hisendes forals del País Basc i Navarra, respectivament.

Article 112 quater. *Revisió.*

Amb caràcter quadriennal, s'ha de revisar el conjunt de municipis que s'inclouen en el model de cessió que descriu aquest capítol, tenint en compte el compliment en el moment de la revisió dels requisits establerts per a la delimitació de l'àmbit subjectiu que regula l'article 112.

SECCIÓ 2a ABAST I CONDICIONS ESPECÍFIQUES DE LA CESSIÓ

Article 113. *Abast de la cessió i punts de connexió en l'impost sobre la renda de les persones físiques.*

1. Se cedeix a cadascun dels municipis inclosos en l'àmbit subjectiu de l'article 112 l'1,6875 per 100 del rendiment no cedit a les comunitats autònomes de l'impost sobre la renda de les persones físiques produït en el seu territori, definit a l'apartat 1 de l'article 112 ter anterior.

2. Es considera produït en el territori d'un municipi el rendiment cedit de l'impost sobre la renda de les persones físiques que correspongui als subjectes passius que tinguin la residència habitual en el mateix municipi.

3. Quan els subjectes passius integrats en una unitat familiar tinguin la residència habitual en municipis diferents i optin per la tributació conjunta, el rendiment que se cedeix s'entén produït en el territori del municipi on tingui la residència habitual el membre de la unitat amb una base liquidable superior d'acord amb les regles d'individualització de l'impost.

4. Als efectes del que disposa aquest capítol, es considera que les persones físiques residents en el territori espanyol ho són en el territori d'un municipi quan estiguin en el seu territori el nombre de dies superior del període impositiu en l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Per determinar el període de permanència, es computen les absències temporals.

Llevat que hi hagi un prova en contra, es considera que una persona física està en el territori d'un municipi quan en aquest territori radiqui el seu habitatge habitual, que es defineix d'acord amb el que disposa la normativa reguladora de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

5. Quan no sigui possible determinar la permanència a què es refereix l'apartat anterior, es consideren residents en el territori del municipi on tingui el principal centre d'interessos, es considera com a tal el territori on obtinguin la major part de la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques, determinada pels components de renda següents:

a) Rendiments del treball, que s'entenen obtinguts on radiqui el centre de treball respectiu, si n'hi ha.

b) Rendiments del capital immobiliari i guanys patrimonials derivats de béns immobles, que s'entenen obtinguts en el lloc en què radiquin aquests.

c) Rendiments derivats d'activitats econòmiques, ja siguin empresarials o professionals, que s'entenen obtinguts on radiqui el centre de gestió de cada una de les activitats.

d) Bases imputades en el règim de transparència professional, que s'entenen obtingudes en el lloc en què s'exerceix l'activitat professional.

6. Quan no es pugui determinar la residència d'acord amb els criteris que estableixen els dos apartats anteriors, es consideren residents en el lloc de l'última residència declarada a efectes de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

7. Les persones físiques residents en el territori espanyol que no estiguin en aquest territori més de cent vuitanta-tres dies durant l'any natural, es consideren residents en el territori del municipi on radiqui el nucli principal o la base de les seves activitats o dels seus interessos econòmics.

8. Les persones físiques residents en el territori espanyol per aplicació de la presumpció que preveu el paràgraf segon de l'article 9.1.b) de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, es consideren residents en el territori del municipi on resideixin habitualment el cònjuge no separat legalment i els fills menors d'edat que en depenguin.

Article 113 bis. *Abast de la cessió i punt de connexió en l'impost sobre el valor afegit.*

1. Se cedeix a cadascun dels municipis inclosos en l'àmbit subjectiu que defineix l'article 112 l'1,7897 per 100 del rendiment no cedit a les comunitats autònomes de l'impost sobre el valor afegit que s'imputi produït en el seu territori.

2. Aquesta imputació es determina mitjançant l'aplicació de l'índex de consum de la comunitat autònoma a la qual pertanyi cada municipi en la recaptació líquida que correspongui a l'Estat, en els termes de l'apartat 2 de l'article 112 ter anterior, i el resultat es pondera per la representativitat, en l'àmbit de la comunitat autònoma respectiva, de la població de dret del municipi, en els termes següents:

$$PIVA_t^m = 0,017897 \times RLIVA_t \times IC_t^i \times (P_t^m/P_t^i)$$

I representen:

El terme $PIVA_t^m$ l'import del rendiment de l'impost sobre el valor afegit cedit al municipi m l'any t.

El terme $RLIVA_t$, la recaptació líquida per l'impost sobre el valor afegit que tot i correspondre a l'Estat l'any t, no hagi estat objecte de cessió a les comunitats autònomes.

El terme IC_t^i , l'índex de consum territorial certificat per l'Institut Nacional d'Estadística i elaborat a efectes de l'assignació de l'impost sobre el valor afegit per comunitats autònomes, determinat per a la comunitat autònoma i a la qual pertany el municipi m, per a l'any t.

Els termes P_t^m i P_t^i les poblacions de dret del municipi m i de la comunitat autònoma i, respectivament, segons l'actualització del padró municipal d'habitants vigent el 31 de desembre de l'any t.

Article 113 ter. *Abast de la cessió i punt de connexió en els impostos especials sobre fabricació.*

1. Se cedeix a cadascun dels municipis inclosos en l'àmbit subjectiu definit en l'article 112 el 2,0454 per 100 dels rendiments no cedits a les comunitats autònomes dels impostos sobre la cervesa, sobre el vi i begudes fermentades, sobre productes intermedis, sobre l'alcohol i begudes derivades.

2. Pel que fa als impostos sobre la cervesa, sobre el vi i begudes fermentades, sobre productes intermedis i sobre l'alcohol i begudes derivades, aquesta imputació es determina mitjançant l'aplicació de l'índex de consum territorial de la comunitat autònoma a la qual pertanyi cada municipi a la recaptació líquida que correspongui a l'Estat, en els termes de l'apartat 2 de l'article 112 ter anterior, per cadascun dels impostos especials esmentats, i es pondera el resultat per la representativitat, en l'àmbit de la comunitat autònoma respectiva, de la població de dret del municipi.

Pel que fa als impostos esmentats en el paràgraf anterior, el mètode de càlcul està determinat per la formulació següent:

$$PIIEE(h)_t^m = 0,020454 \times RLIIEE(h)_t \times IC_t^i(h) \times (P_t^m/P_t^i)$$

I representen:

El terme $PIIEE(h)_t^m$, l'import del rendiment cedit per l'impost especial h al municipi m l'any t. I h correspon als impostos als quals es refereix aquest apartat.

El terme $RLIIEE(h)_t$, la recaptació líquida per l'impost especial h corresponent a l'Estat l'any t, que no hagi estat objecte de cessió a les comunitats autònomes.

El terme $IC_t^i(h)$, l'índex de consum territorial, certificat per l'Institut Nacional d'Estadística de la comunitat autònoma i a la qual pertany el municipi m, per a l'any t, i elaborat a efectes de l'assignació de l'impost especial h per comunitats autònomes.

Els termes P_t^m i P_t^i , les poblacions de dret del municipi m i de la comunitat autònoma i, respectivament, segons l'actualització del padró municipal d'habitants vigent el 31 de desembre de l'any t.

3. Als efectes del que disposa l'apartat 1 anterior, es considera produït en el territori d'un municipi el rendiment cedit de l'impost sobre hidrocarburs que correspongui a l'índex dels lliuraments de gasolines, gasoils i fuels en el terme municipal respectiu, segons dades del Ministeri d'Economia, ponderades pels tipus impositius corresponents.

Així mateix, es considera produït en el territori d'un municipi el rendiment cedit de l'impost sobre les labors del tabac que correspongui a l'índex de vendes a expenedories de tabac en el terme municipal respectiu, segons les dades del Comissionat per al Mercat de Tabacs, ponderades pels tipus impositius corresponents.

CAPÍTOL III B)

**Participació dels municipis
en els tributs de l'Estat**

SECCIÓ 1a FONTS COMPLEMENTARI DE FINANÇAMENT

Article 114. *Àmbit subjectiu.*

Participen en els tributs de l'Estat d'acord amb el model descrit en aquesta secció els municipis als quals es refereix l'article 112 d'aquesta Llei.

Article 114 bis. *Regla general per determinar la participació en el Fons Complementari de Finançament.*

La participació en el Fons Complementari de Finançament es determina, per a cada exercici i per a cada municipi, aplicant un índex d'evolució a la participació que li correspongui, per aquest concepte, l'any base del nou model, segons aquesta fórmula general:

$$PFC_t^m = PFC_{2004}^m \times IE_{t/2004}$$

l són:

PFC_t^m i PFC_{2004}^m , la participació en el Fons Complementari de Finançament del municipi m l'any t i l'any 2004, respectivament.

$IE_{t/2004}$ l'índex d'evolució entre l'any base i l'any t.

A aquests efectes, s'entén per any base el primer d'aplicació d'aquest model, és a dir, l'any 2004.

Article 114 ter. *Regla per determinar la participació en el Fons Complementari de Finançament de l'any base.*

1. La participació en el Fons Complementari de Finançament que correspon a l'any base es calcula deduint l'import que correspon a la cessió del rendiment d'impostos estatals, d'acord amb el que disposa el capítol III A) d'aquest títol, de la participació total que resultaria d'incrementar la participació en tributs de l'Estat de l'any 2003 a l'índex d'evolució establert d'acord amb el que disposa l'article 114 quater:

$$PIE_{2004}^m = PIE_{2003}^m \times IE_{2004/2003}$$

$$PFC_{2004}^m = PIE_{2004}^m \text{ PIRPF}_{2004}^m - \text{PIVA}_{2004}^m - \sum \text{PIIEE}(h)_{2004}^m$$

l representen:

PIE_{2003}^m i PIE_{2004}^m la participació total en els ingressos de l'Estat corresponent al municipi m l'últim any d'aplicació del model anterior, any 2003, i l'any base del nou model, any 2004, respectivament.

$IE_{2004/2003}$ l'índex d'evolució entre els anys 2003 i 2004.

PFC_{2004}^m la participació del municipi m en el Fons Complementari de Finançament l'any 2004.

PIRPF_{2004}^m , PIVA_{2004}^m e $\sum \text{PIIEE}(h)_{2004}^m$ imports dels rendiments cedits al municipi m en relació amb els impostos sobre la renda de les persones físiques, sobre el valor afegit i amb el conjunt d'impostos especials sobre fabricació corresponents a l'any 2004 i determinades d'acord amb el que disposen els articles 113, 113 bis i 113 ter.

2. La participació en tributs de l'Estat de l'any 2003 s'entén a aquests efectes en termes bruts, incloent-hi, en relació amb cada un d'aquests muni-

cipis, tots els elements i considerant les particularitats a què fan referència els apartats dos, tres, quatre i cinc de l'article 65 i l'apartat tres de l'article 72 de la Llei 52/2002, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per al 2003.

Article 114 quater. *Índex d'evolució.*

L'índex d'evolució es determina sempre per l'increment que experimentin els ingressos tributaris de l'Estat (ITE) entre l'any al qual correspongui la participació i l'any base, en els termes següents:

$$IE_{t/2004} = ITE_t / ITE_{2004}$$

Els ingressos tributaris de l'Estat (ITE) estan constituïts per la recaptació estatal, exclosa la susceptible de cessió a les comunitats autònomes, per l'impost sobre la renda de les persones físiques, l'impost sobre el valor afegit i els impostos especials sobre la cervesa, sobre el vi i begudes fermentades, sobre productes intermedis, sobre l'alcohol i begudes derivades, sobre hidrocarburs i sobre les labors de tabac. Per a la seva concreció cal atènyer-se al que disposa la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia.

SECCIÓ 2a PARTICIPACIÓ DE LA RESTA DE MUNICIPIS

Article 115. *Àmbit subjectiu.*

Participen en els tributs de l'Estat d'acord amb el model descrit en aquesta secció els municipis no inclosos a l'article 112 d'aquesta Llei.

Article 115 bis. *Determinació de l'import total de la participació.*

1. La participació total per a cada exercici es determina aplicant un índex d'evolució a la corresponent a l'any base, en els termes següents:

$$PIE_t^* = PIE_{2004}^* \times IE_{t/2004}$$

On són:

PIE_t^* i PIE_{2004}^* la participació total en ingressos de l'Estat l'any t i l'any 2004, respectivament, corresponent als municipis als quals s'aplica aquest model.

$IE_{t/2004}$ l'índex d'evolució entre l'any base i l'any t.

2. A aquests efectes, l'índex d'evolució es determina per l'increment que experimentin els ingressos tributaris de l'Estat entre l'any al qual correspongui la participació i l'any base, en els termes de l'article 114 quater anterior, és a dir

$$IE_{t/2004} = ITE_t / ITE_{2004}$$

3. La participació total corresponent a l'any base es determina incrementant en aquest índex d'evolució la participació en tributs de l'Estat que resulti el 2003 per al conjunt de municipis esmentats a l'article anterior.

$$PIE_{2004}^* = PIE_{2003}^* \times \Delta ITE_{2004/2003}$$

4. La participació en tributs de l'Estat de l'any 2003 s'entén, a aquests efectes, en termes bruts, incloent-hi, en relació amb aquest grup de municipis, tots els elements i considerant les particularitats a què fan referència els apartats dos, tres, quatre i cinc de l'article 65 de la Llei 52/2002, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per al 2003.

Article 115 ter. Distribució de l'import total de la participació.

1. La participació total determinada d'acord amb el que disposa l'article anterior es distribueix entre els municipis inclosos en aquest model de finançament d'acord amb els criteris següents:

a) El 75 per 100 en funció del nombre d'habitants de dret de cada municipi, segons les xifres de població aprovades pel Govern, que constin en l'últim padró municipal vigent, ponderades pels coeficients multiplicadors següents:

Estrat	Nombre d'habitants	Coefficients
1	De més de 50.000.....	1,40
2	De 20.001 a 50.000	1,30
3	De 5.001 a 20.000	1,17
4	Fins a 5.000	1,00

b) El 12,5 per 100 en funció de l'esforç fiscal mitjà de cada municipi obtingut el segon exercici anterior al de la Llei de pressupostos generals de l'Estat corresponent, ponderat pel nombre d'habitants de dret.

A aquests efectes, s'entén per esforç fiscal mitjà de cada municipi el que per a cada exercici determinin les lleis de pressupostos generals de l'Estat en funció de l'aplicació que facin els municipis dels tributs que conté aquesta Llei.

c) El 12,5 per 100 en funció de l'invers de la capacitat tributària en els termes que estableixin les lleis de pressupostos generals de l'Estat.

2. En cap cas, el finançament de cap municipi, determinat d'acord amb el que disposa aquesta secció, pot ser inferior al que resulti, en termes bruts, de la liquidació definitiva de la participació en els tributs de l'Estat de l'any 2003, la qual s'entén en els mateixos termes establerts a l'últim apartat de l'article precedent. De l'aplicació d'aquesta regla no pot derivar, per a cada exercici, un import total superior al que resulti del que disposa l'article 115 bis d'aquesta Llei.

Article 115 quater. Municipis turístics.

1. Es consideren municipis turístics, als efectes del que disposa aquest article, els que estiguin compresos dins l'àmbit subjectiu que defineix l'article 115 i compleixin, a més, dues condicions:

a) Tenir una població de dret superior a 20.000 habitants.

b) Que el nombre d'habitatges de segona residència superi el nombre d'habitatges principals, d'acord amb les dades oficials de l'últim cens d'edificis i habitatges.

2. La participació dels municipis turístics en els tributs de l'Estat es divideix en dues parts:

a) Cessió de la recaptació dels impostos sobre hidrocarburs i sobre les labors del tabac, tal com disposa l'apartat següent.

b) Participació en els tributs de l'Estat, tal com disposa l'apartat 4 següent.

3. A cada un dels municipis turístics se li cedeix el 2,0454 per 100 dels rendiments que no hagin estat objecte de cessió a les comunitats autònomes pels impostos sobre hidrocarburs i sobre les labors del tabac.

A aquests efectes, s'entén per rendiment cedit la recaptació líquida imputable a cada municipi pels impostos sobre hidrocarburs i sobre les labors del tabac que no hagin estat objecte de cessió a les comunitats autònomes.

Les bases o els rendiments sobre els quals s'aplica el percentatge, així com l'abast i les condicions específiques de la cessió, es determinen d'acord amb el que disposa l'apartat 2 de l'article 112 ter i l'article 113 ter, respectivament. Als municipis turístics els és aplicable el que disposa l'apartat 3 de l'article 112 bis.

4. Una vegada efectuat el repartiment de la participació en els tributs de l'Estat tal com disposa l'apartat 1 de l'article 115 ter, la participació individual de cada municipi turístic es redueix en la quantia resultant d'evolucionar, amb l'índex definit a l'apartat 2 de l'article 115 bis, la quantia de la cessió de la recaptació dels impostos sobre hidrocarburs i sobre les labors del tabac calculada l'any base 2004 per al municipi.

La participació en els tributs de l'Estat, reduïda en la forma que descriu el paràgraf anterior, s'incrementa en la quantia calculada de la cessió de la recaptació dels impostos sobre hidrocarburs i sobre les labors del tabac que correspongui per a l'any de què es tracti.

SECCIÓ 3a REVISIÓ DEL MODEL DESCRIT EN AQUEST CAPÍTOL

Article 116. Revisió.

Amb caràcter quadriennal, s'ha de revisar el conjunt de municipis que s'inclouen en cada un dels models regulats a les dues seccions anteriors, tenint en compte el compliment en el moment de la revisió dels requisits establerts per a la delimitació dels àmbits subjectius que regulen els articles 114 i 115.»

Article quaranta-dosè. Recàrrecs de les províncies.

Es modifica l'apartat 2 de l'article 124 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, que queda redactat de la manera següent:

«2. L'esmentat recàrrec s'exigeix als mateixos subjectes passius i en els mateixos casos previstos en la normativa reguladora de l'impost i consisteix en un percentatge únic que recau sobre les quotes municipals modificades per l'aplicació del coeficient de ponderació que preveu l'article 87 d'aquesta Llei, i el seu tipus no pot ser superior al 40 per 100.»

Article quaranta-tresè. Participació de les províncies en els tributs de l'Estat.

Es fa una nova redacció del capítol III del títol III, que queda redactat en els termes següents:

«TÍTOL III

Recursos de les províncies

CAPÍTOL III A)

Cessió de recaptació d'impostos de l'Estat

SECCIÓ 1a ABAST I CONDICIONS GENERALS DE LA CESSIÓ

Article 125. Àmbit subjectiu.

Amb l'abast i en les condicions establertes en aquest capítol, se cedeix en la proporció que esta-

bleix l'article 125 bis d'aquesta Llei el rendiment obtingut per l'Estat en els impostos esmentats en el mateix capítol, en favor de les províncies, així com de les comunitats autònomes uniprovincials que, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, no hagin integrat la seva participació en tributs de l'Estat com a entitat anàloga a les províncies en les quals els pugui correspondre d'acord amb la seva naturalesa institucional com a comunitat autònoma.

Article 125 bis. *Objecte de la cessió.*

1. A cada una de les províncies i ens assimilats inclosos en l'àmbit subjectiu abans fixat se li cedeixen els percentatges següents dels rendiments que no hagin estat objecte de cessió a les comunitats autònomes, obtinguts en els impostos estatals que s'esmenten:

- El 0,9936 per 100 de la quota líquida de l'impost sobre la renda de les persones físiques.
- L'1,0538 per 100 de la recaptació líquida per l'impost sobre el valor afegit imputable a cada província o ens assimilats.
- L'1,2044 per 100 de la recaptació líquida imputable a cada província o ens assimilats pels impostos especials sobre la cervesa, sobre el vi i begudes fermentades, sobre productes intermedis, sobre l'alcohol i begudes derivades, sobre hidrocarburs i sobre les labors del tabac.

2. Les bases o els rendiments sobre els quals s'apliquen els percentatges anteriors es determinen d'acord amb el que disposa l'article 112 ter per als municipis, i s'han d'entendre a les províncies les referències que l'esmentat precepte faci als municipis.

3. Les províncies i els ens assimilats no poden assumir, en cap cas, competències normatives, de gestió, liquidació, recaptació i inspecció dels tributs el rendiment dels quals se'ls cedeix, com tampoc en matèria de revisió dels actes dictats en la via de gestió d'aquests tributs, la titularitat o l'exercici dels quals correspon exclusivament a l'Estat.

SECCIÓ 2a ABAST I CONDICIONS ESPECÍFIQUES DE LA CESSIÓ

Article 125 ter. *Abast de la cessió i punts de connexió en l'impost sobre la renda de les persones físiques.*

1. Se cedeix a cada una de les províncies i ens assimilats inclosos en l'àmbit subjectiu de l'article 125 el 0,9936 per 100 del rendiment no cedit a les comunitats autònomes de l'impost sobre la renda de les persones físiques produït en el seu territori, definit a l'apartat 1 de l'article 112 ter d'aquesta Llei. Les mencions que en aquest últim article es fan als municipis s'entenen fetes a les províncies i ens assimilats.

2. Es considera produït en el territori d'una província o ens assimilats el rendiment cedit de l'impost sobre la renda de les persones físiques que correspongui als subjectes passius que hi tinguin la residència habitual.

3. Quant a la regla general de determinació de la residència habitual de les persones físiques, presumpcions i normes aplicables en casos específics, cal atènyer-se al que disposen els apartats 3 a 8 de l'article 113 d'aquesta Llei. S'entenen fetes a les províncies i els ens assimilats les referències que aquests apartats incloguin als municipis.

Article 125 quater. *Abast de la cessió i punt de connexió en l'impost sobre el valor afegit.*

1. Se cedeix a cada una de les províncies i ens assimilats inclosos en l'àmbit subjectiu de l'article 125 l'1,0538 per 100 del rendiment no cedit a les comunitats autònomes de l'impost sobre el valor afegit que s'imputi produït en el seu territori.

2. Aquesta imputació es determina mitjançant l'aplicació de l'índex de consum territorial de la comunitat autònoma a què pertanyi cada província i ens assimilats a la recaptació líquida que correspongui a l'Estat, en els termes de l'apartat 2 de l'article 112 ter d'aquesta Llei, i s'ha de ponderar el resultat per la representativitat, en l'àmbit de la respectiva comunitat autònoma, de la població de dret de la província i ens assimilats, en els termes següents:

$$PIVA_t^p = 0,010538 \times RLIVA_t \times IC_t^i \times (P_t^p / P_t^i)$$

I representen:

El terme $PIVA_t^p$ l'import del rendiment de l'impost sobre el valor afegit cedit a la província p l'any t.

El terme $RLIVA_t$ la recaptació líquida per l'impost sobre el valor afegit corresponent a l'Estat l'any t, que no hagi estat objecte de cessió a les comunitats autònomes.

El terme IC_t^i l'índex de consum territorial certificat per l'Institut Nacional d'Estadística i elaborat a efectes de l'assignació de l'impost sobre el valor afegit per les comunitats autònomes, determinat per a la comunitat autònoma i a la qual pertany la província p, per a l'any t.

3. Els termes P_t^p i P_t^i les poblacions de dret de la província p i de la comunitat autònoma i, respectivament, segons l'actualització del padró municipal d'habitants vigent el 31 de desembre de l'any t.

Article 125 quinques. *Abast de la cessió i punt de connexió en els impostos especials sobre fabricació.*

1. Se cedeix a cada una de les províncies i ens assimilats inclosos en l'àmbit subjectiu de l'article 125 l'1,2044 per 100 dels rendiments no cedits a les comunitats autònomes dels impostos sobre la cervesa, sobre el vi i begudes fermentades, sobre productes intermedis, sobre l'alcohol i begudes derivades, sobre hidrocarburs i sobre les labors de tabac que s'imputin produïts en el seu territori.

2. Quant als impostos sobre la cervesa, sobre el vi i begudes fermentades, sobre productes intermedis i sobre l'alcohol i begudes derivades, aquesta imputació es determina mitjançant l'aplicació de l'índex de consum territorial de la comunitat autònoma a la qual pertanyi cada província en la recaptació líquida que correspongui a l'Estat, en els termes de l'apartat 2 de l'article 112 ter d'aquesta Llei, per cada un dels impostos especials esmentats, i s'ha de ponderar el resultat per la representativitat, en l'àmbit de la comunitat autònoma respectiva, de la població de dret de la província. El mètode de càlcul està determinat per la formulació següent:

$$PIIEE(h)_t^p = 0,012044 \times RLIEE(h)_t \times IC_t^i(h) \times (P_t^p / P_t^i)$$

I representa:

El terme $PIIEE(h)_t^p$ l'import del rendiment cedit per l'impost especial h a la província p l'any t. En

què h correspon als impostos a què es refereix aquest apartat.

El terme $RL_{IEE}(h)_t$ la recaptació líquida per l'impost especial h corresponent a l'Estat l'any t, que no hagi estat objecte de cessió a les comunitats autònomes.

El terme $IC_t^i(h)$, l'índex de consum territorial, certificat per l'Institut Nacional d'Estadística de la comunitat autònoma i a què pertany la província p, per a l'any t, i elaborat a efectes de l'assignació de l'impost especial h per comunitats autònomes.

Els termes P_t^p i P_t^i les poblacions de dret de la província p i de la comunitat autònoma i, respectivament, segons l'actualització del padró municipal d'habitants vigent el 31 de desembre de l'any t.

3. Es considera produït en el territori d'una província o ens assimilat el rendiment cedit de l'impost sobre hidrocarburs que correspongui a l'índex dels lliuraments de gasolines, gasoils i fuels en el territori esmentat, segons dades del Ministeri d'Economia, ponderades pels tipus impositius corresponents.

Així mateix, es considera produït en el territori d'una província o ens assimilat el rendiment cedit de l'impost sobre les labors del tabac que correspongui a l'índex de vendes a expenedories de tabac en el territori esmentat, segons dades del Comissionat per al Mercat de Tabacs, ponderades pels tipus impositius corresponents.

CAPÍTOL III.B)

Participació de les províncies en els tributs de l'Estat

SECCIÓ 1a PARTICIPACIÓ EN EL FONS COMPLEMENTARI DE FINANÇAMENT

Article 126. Àmbit subjectiu.

Participen en el model regulat en aquesta secció les províncies i les comunitats autònomes uniprovincials que, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, no hagin integrat la seva participació en tributs de l'Estat com a entitat anàloga a les províncies a les quals els pugui correspondre d'acord amb la seva naturalesa institucional com a comunitat autònoma, a què s'ha fet referència a l'article 125 d'aquesta Llei.

Article 126 bis. *Regla general per determinar la participació en el Fons Complementari de Finançament.*

La participació en el Fons Complementari de Finançament es determina, per a cada exercici i per a cada província, aplicant un índex d'evolució a la participació que correspongui, per aquest concepte, a l'any base del nou model, en els mateixos termes que estableix per als municipis l'article 114 bis d'aquesta Llei.

A aquests efectes, s'entén per any base el primer d'aplicació d'aquest model, és a dir, l'any 2004.

Article 126 ter. *Regla per determinar la participació en el Fons Complementari de Finançament que correspon a l'any base.*

1. La participació en el Fons Complementari de Finançament corresponent a l'any base es calcula deduint l'import que resulti del bloc de participació definit a l'apartat anterior de la participació total que resulti d'incrementar la participació en

tributs de l'Estat de l'any 2003 a l'índex d'evolució establert per als municipis, tot això en els mateixos termes que recull l'apartat 1 de l'article 114 ter d'aquesta Llei.

2. La participació en tributs de l'Estat de l'any 2003 s'entén a aquests efectes en termes bruts, incloent-hi, en relació amb cada una de les entitats a què es refereix aquesta secció, tots els elements i considerant les particularitats a les quals fan referència els apartats quatre i sis de l'article 66 de la Llei de pressupostos generals de l'Estat per al 2003.

Article 126 quater. Índex d'evolució.

L'índex d'evolució es determina, en tot cas, per l'increment que experimentin els ingressos tributaris de l'Estat (ITE) entre l'any a què correspongui la participació i l'any base, en idèntics termes als definits per als municipis, en l'article 114 quater d'aquesta Llei.

SECCIÓ 2a FINANÇAMENT DE L'ASSISTÈNCIA SANITÀRIA

Article 126 quinque. *Finançament de l'assistència sanitària.*

1. Els pressupostos generals de l'Estat han d'incloure un crèdit per donar cobertura a les assignacions destinades a les entitats a què es refereix l'article 126 anterior per al manteniment dels seus centres sanitaris de caràcter no psiquiàtric.

2. Aquestes quanties s'han de determinar per a cada exercici i per a cada entitat aplicant l'índex d'evolució definit a l'article 126 quater d'aquesta Llei al finançament que, per aquest concepte, els correspongui en l'any base.

3. La participació de les entitats esmentades, corresponent a l'any base, es determina incrementant en l'índex d'evolució esmentat la participació en tributs de l'Estat que resulti a favor seu l'any 2003 per aquest mateix concepte, determinada d'acord amb el que disposa l'apartat tres de l'article 66 de la Llei 52/2002, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per al 2003.

SECCIÓ 3a PARTICIPACIÓ DE LA RESTA DE PROVÍNCIES I ENS ASSIMILATS

Article 127. Àmbit subjectiu.

Participen en tributs de l'Estat d'acord amb el model descrit en aquesta secció les entitats no incloses a l'article 125 d'aquesta Llei.

Article 127 bis. *Determinació de l'import de la participació.*

1. La participació de cada una de les entitats esmentades a l'article precedent, per a cada exercici, es determina aplicant un índex d'evolució a la corresponent a l'any base.

A aquests efectes, l'índex d'evolució es determina per l'increment que experimentin els ingressos tributaris de l'Estat entre l'any al qual correspongui la participació i l'any base, en els termes de l'article 114 quater d'aquesta Llei.

2. La participació d'aquestes entitats, corresponent a l'any base, es determina incrementant en l'índex d'evolució esmentat la participació en tributs de l'Estat que els correspongui el 2003 en concepte de finançament incondicionat, calculat segons el que disposen els apartats quatre, cinc i set de l'article 66 de la Llei 52/2002, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per al 2003.»

Article quaranta-quatrè. *Disposicions especials en relació amb les entitats locals canàries.*

El capítol II del títol V de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, queda redactat en els termes següents:

«CAPÍTOL II
Canàries

Article 139.

Les entitats locals canàries disposen dels recursos que regula aquesta Llei sense perjudici de les peculiaritats que preveu la legislació del règim econòmic i fiscal de les Canàries.

En concret, en els municipis de les illes Canàries a què es refereix l'article 112 d'aquesta Llei, així com als cabildos insulars, se'ls ha de cedir únicament el percentatge corresponent a l'impost sobre la renda de les persones físiques i dels impostos especials sobre cervesa, sobre productes intermedis i sobre alcohol i begudes derivades i, com a conseqüència, aquestes quanties són les úniques que són objecte de deducció a efectes del que disposen els articles 114 ter i 126 ter d'aquesta Llei.»

Disposició addicional primera. *Esforz fiscal.*

Les bases imposables de l'impost sobre béns immobles que s'han de considerar en el càlcul de l'esforz fiscal, a efectes de distribuir el finançament per percentatge de participació en els tributs de l'Estat a favor dels ajuntaments, es corresponen amb l'import dels valors cadastrals minorats en la quantia de la reducció establerta en aquesta Llei que, si s'escau, correspongui als immobles del municipi a cada exercici econòmic.

Disposició addicional segona. *Referències en l'impost sobre activitats econòmiques.*

Totes les referències normatives efectuades al coeficient i a l'índex de situació regulats mitjançant l'anterior redacció dels articles 88 i 89 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, s'entenen efectuades al coeficient regulat a l'article 88 de l'esmentada Llei 39/1988, en la redacció que en fa aquesta Llei.

Disposició addicional tercera. *Beneficis fiscals.*

Als efectes del que estableix aquesta Llei, no és aplicable el que disposa el primer paràgraf de l'apartat 2 de l'article 9 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.

El que disposa el paràgraf anterior no s'estén en els casos de beneficis fiscals en relació amb els quals la normativa vigent sí que preveu en l'actualitat la realització de compensacions econòmiques per part de l'Estat.

Disposició addicional quarta. *Tarifes i instrucció de l'impost sobre activitats econòmiques.*

Les tarifes de la instrucció de l'impost sobre activitats econòmiques, aprovades pel Reial decret legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre, i el Reial decret legislatiu 1259/1991, de 2 d'agost, es continuen aplicant, sense perjudici del que disposen els paràgrafs b) i c) de l'apartat 1 de la disposició derogatòria d'aquesta Llei, amb les modificacions següents:

a) En els casos en què la quota de tarifa prevista en el Reial decret legislatiu 1175/1990 estigui determinada, entre altres, per l'element tributari «nombre d'obrers», com una quantitat fixa a satisfer per cada obrer,

no s'ha d'aplicar la part de la quota corresponent a l'element tributari esmentat.

b) Es modifica el grup 069 de la secció primera de les tarifes aprovades pel Reial decret legislatiu 1175/1990, que queda redactat en els termes següents:

«Grup 069. Altres explotacions ramaderes.

Quota de 66,95 euros.

Nota: aquest grup comprèn les explotacions ramaderes no especificades en aquesta divisió, com ara les de sericultura, cria d'animals per a pelleteria, cria de cacera en captivitat, cria d'animals de laboratori, cargols, etc.»

c) Es modifica el grup 761 de la secció primera de les tarifes aprovades pel Reial decret legislatiu 1175/1990, que queda redactat en els termes següents:

«Grup 761. Serveis telefònics.

Epígraf 761.1. Servei de telefonia fixa.

Quota:

Quota mínima municipal de:

Per cada 1.000 abonats o fracció: 62,20 euros.

Quota provincial de:

Per cada 1.000 abonats o fracció: 137,48 euros.

Quota nacional de:

Per cada 1.000 abonats o fracció: 137,48 euros.

Epígraf 761.2. Servei de telefonia mòbil.

Quota nacional de:

Per cada 1.000 abonats o fracció: 632,11 euros.

Per cada antena: 649,16 euros.

Notes:

1a) Als efectes del càlcul del nombre d'abonats es consideren tots els clients de cada operador de telefonia mòbil.

2a) S'entén per antena de telefonia mòbil el conjunt d'equips i sistemes radiants (incloent-hi els elements d'infraestructura necessaris per aguantar-los i allotjar-los), que integrin un sistema de telefonia mòbil, en cada una de les seves modalitats, que permet als abonats d'aquest servei accedir a la xarxa de l'operador i als seus serveis. A aquests efectes, es consideren exclusivament les antenes de telefonia mòbil amb una potència radiada aparent superior a 10 watts.»

d) Es modifiquen el títol i la nota del grup 912 de la secció primera de les tarifes aprovades pel Reial decret legislatiu 1175/1990, en els termes següents:

«Grup 912. Serveis forestals i serveis relacionats amb la pesca i l'aqüicultura.

Nota: aquest grup comprèn els serveis forestals prestats per persones o entitats diferents dels titulars de les explotacions i que normalment es realitzen en la mateixa explotació, com ara la lluita contra plagues, defensa contra incendis, etc., així com els serveis relacionats amb la pesca i l'aqüicultura prestats per persones o entitats diferents dels titulars de les explotacions.»

e) Se suprimeix el grup 913, «Serveis relacionats amb la pesca i l'aqüicultura», de la secció primera de les tarifes aprovades pel Reial decret legislatiu 1175/1990.

f) Als efectes de la determinació de l'element tributari «superfície dels locals» no només no es computa, sinó que es dedueix específicament de la superfície corresponent als elements directament afectes a l'activitat gravada:

La superfície destinada a guarderia o la cura de fills del personal o clients del subjecte passiu.

La superfície destinada a activitats socioculturals del personal del subjecte passiu.

El que disposa aquest paràgraf també és aplicable, als efectes de determinar les quotes en el càlcul de les quals les tarifes de l'impost tinguin en compte expressament, com a element tributari, la superfície dels locals, computada en metres quadrats, en què s'exerceixen les activitats corresponents.

La superfície que s'ha de deduir en virtut del que disposa aquesta lletra no pot excedir el 10 per 100 de la superfície computable corresponent als elements directament afectes a l'activitat gravada.

g) Els subjectes passius la situació dels quals respecte a l'impost sobre activitats econòmiques resulti afectada per les modificacions que estableixen els paràgrafs c), d) i e) anteriors han de presentar la declaració corresponent en els termes que preveuen els articles 5, 6 o 7, segons els casos, del Reial decret 243/1995, de 17 de febrer, pel qual es dicten normes per a la gestió de l'impost sobre activitats econòmiques i es regula la delegació de competències en matèria de gestió censal de l'impost esmentat.

h) Es modifica l'apartat tres de la regla 17a de la Instrucció de l'impost sobre activitats econòmiques, aprovada pel Reial decret legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre, que queda redactat en els termes següents:

«Tres. Exacció i distribució de quotes nacionals.

1. L'exacció de les quotes nacionals l'ha de fer la delegació provincial de l'Agència Estatal d'Administració Tributària en l'àmbit territorial de la qual tingui el domicili fiscal el subjecte passiu.

2. L'import de les quotes nacionals es distribueix entre tots els municipis i les diputacions provincials de territori comú en els termes següents:

A) D'aquest import, exclòs el corresponent a les quotes dels serveis de telefonia mòbil, el 80 per 100 correspon als municipis i el 20 per 100 restant a les diputacions provincials.

B) El 20 per 100 de la recaptació a què es refereix l'apartat anterior s'ha de distribuir entre les diputacions provincials d'acord amb els criteris següents:

a) Una tercera part en funció de la població de dret de la província, entesa com la suma de la població de dret de tots els municipis integrats a la demarcació provincial segons la definició a què es refereix el paràgraf a) de la lletra B) de l'apartat dos.2 anterior.

b) Una tercera part en funció del nombre de subjectes passius per quota municipal resultant de la suma de tots els que constin a les matrícules dels municipis de la província corresponents a l'any de què es tracti.

c) Una tercera part en funció de l'import total de les quotes de tarifa municipals consignades en les matrícules dels municipis de la província corresponents a l'any de què es tracti. Per tant, no es computa l'import que, si s'escau, resulti d'aplicar el coeficient o el recàrrec provincial, regulats, respectivament, en els articles 88 i 124 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.

C) El 80 per 100 de la recaptació a què es refereix la lletra A) anterior d'aquest apartat tres.2 s'ha de distribuir entre els municipis d'acord amb els mateixos criteris i termes que els establerts en els paràgrafs a), b) i c) de la lletra B) de l'apartat dos.2 anterior d'aquesta regla.

D) Les quotes corresponents als serveis de telefonia mòbil s'han de distribuir d'acord amb els criteris següents:

a) El 20 per 100 de la recaptació s'ha de distribuir entre les diputacions provincials d'acord amb els criteris següents:

La part de quota nacional corresponent a l'element tributari antenes, en funció del nombre d'antenes amb una potència radiada aparent superior a 10 watts (PAR > 10 w) instal·lades en els municipis integrats a cada demarcació provincial i que tinguin la llicència municipal corresponent.

La part de quota nacional corresponent a l'element tributari abonats, en funció de la població de dret de la província, entesa com la suma de la població de dret de tots els municipis integrats a la demarcació provincial segons la definició a què es refereix el paràgraf a) de la lletra B) de l'apartat dos.2 anterior.

b) El 80 per 100 restant s'ha de distribuir entre els municipis d'acord amb els criteris següents:

La part de quota nacional corresponent a l'element tributari antenes, en funció del nombre d'antenes amb una potència radiada aparent superior a 10 watts (PAR > 10 w) instal·lades en els respectius termes municipals i que tinguin la llicència municipal corresponent.

La part de quota nacional corresponent a l'element tributari abonats, en funció de la població de dret del municipi, entesa en els termes que assenyalava la regla 14.1.D) d'aquesta Instrucció.

E) La distribució de quotes a què es refereix aquest apartat tres s'ha de fer per acord del director general de Fons Comunitaris i Finançament Territorial del Ministeri d'Hisenda, dins els terminis i en els termes que preveu la lletra C) de l'apartat dos.2 anterior d'aquesta regla.»

i) Es modifiquen els apartats sis i set de la regla 17a de la Instrucció de l'impost sobre activitats econòmiques, aprovada pel Reial decret legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre, que queden redactats en els termes següents:

«Sis. Fundamentació dels acords de distribució de quotes provincials.

Els acords de distribució de quotes que adoptin els delegats provincials de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, d'acord amb el que disposa la lletra C) de l'apartat dos.2 d'aquesta regla, s'han de fonamentar en la informació que subministri, amb aquesta finalitat, la Direcció General de Fons Comunitaris i Finançament Territorial del Ministeri d'Hisenda.

Set. Execució dels acords de distribució de quotes.

Els acords de distribució de quotes provincials i nacionals, a què es refereixen els apartats dos.2 i tres.2 d'aquesta regla, una vegada adoptats en els terminis que assenyalen aquests preceptes han de ser executats per la Direcció General de Fons Comunitaris i Finançament Territorial.»

Disposició addicional cinquena. *Modificació de la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia en matèria d'ITE nacional.*

L'apartat 3 de l'article 15 de la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia, queda redactat de la manera següent:

«3. A aquests efectes, l'ITE nacional (ITEn) està constituït per la recaptació estatal, exclosa la susceptible de cessió a les comunitats autònomes, per l'IRPF, l'IVA i els impostos especials de fabricació sobre la cervesa, sobre el vi i begudes fermentades, sobre productes intermedis, sobre alcohol i begudes derivades, sobre hidrocarburs i sobre labors del tabac.

D'altra banda, l'ITE regional (ITEr) està constituït per la recaptació en el territori de la comunitat autònoma, sense exercici de competències normatives, per l'IRPF, l'IVA i els impostos especials de fabricació sobre la cervesa, sobre el vi i begudes fermentades, sobre productes intermedis, sobre alcohol i begudes derivades, sobre hidrocarburs i sobre labors del tabac, cedits i susceptibles de cessió.»

Disposició addicional sisena. *Cambres de Comerç, Indústria i Navegació.*

S'introdueixen les modificacions en la Llei 3/1993, de 22 de març, bàsica de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació:

1. El paràgraf a) de l'apartat 1 de l'article 12 queda redactat de la manera següent:

«a) Una exacció del 2 per 100 que s'exigeix als obligats al pagament del recurs cameral que estiguin subjectes i no exempts de l'impost sobre activitats econòmiques i que s'ha de girar sobre cada una de les quotes municipals, provincials o nacionals d'aquest impost que aquells hagin de satisfer.

Les comunitats autònomes amb competència normativa en la matèria poden elevar l'aliquota cameral que preveu aquest apartat fins que assoleixi el 9 per 100 de la base fixada en el paràgraf anterior. La recaptació originada per aquest increment ha de ser atribuïda exclusivament a les cambres de la comunitat autònoma respectiva en la forma que aquesta determini.

Llevat del que disposa el paràgraf següent, la quota cameral mínima que han de satisfer per aquesta exacció els obligats al seu pagament és de 60 euros per cada quota nacional, provincial i municipal de l'impost sobre activitats econòmiques que els siguin exigibles. Aquest import s'actualitza anualment d'acord amb l'índex de preus al consum.

Quan una empresa hagi d'abonar 26 quotes o més per aquesta exacció del recurs cameral a una mateixa cambra l'import que aquesta ha de liquidar per cada una de les quotes mínimes és el resultat de l'aplicació de l'escala següent:

Nombre de quotes mínimes	Import per cada quota mínima — Euros
D'1 a 25	60
De 26 a 100	30
Més de 101	10

Les quantitats fixades per a cada tram s'apliquen al nombre de quotes que hi estan compreses, amb independència de les que hagin d'abonar per les quotes corresponents als altres trams.»

2. L'apartat 2 de l'article 14 queda redactat de la manera següent:

«2. Les liquidacions de les exaccions del recurs cameral permanent que regulen els paràgrafs a), b) i c) de l'apartat 1 de l'article 12 d'aquesta Llei, les notifiquen les entitats que en tinguin encomanada la gestió dins l'exercici següent al de l'ingrés o la presentació de la declaració de l'impost corresponent i els obligats al pagament ho han de fer dins els terminis i en la forma previstos per a les liquidacions tributàries que són objecte de notificació individual.

Finalitzat el període de pagament voluntari, el cobrament de les quotes impagades ha de ser tramitat d'acord amb el procediment de recaptació en la via de constrenyiment.»

3. Els paràgrafs b) i c) de l'article 15 queden redactats de la manera següent:

«b) La porció restant de les quotes referents als impostos sobre societats i sobre la renda de les persones físiques s'ha de distribuir entre les cambres en la demarcació de les quals hi hagi establiments, delegacions o agències de la persona física o jurídica d'acord amb els criteris que s'estableixin, mitjançant una ordre del Ministeri d'Economia, a proposta del ple del Consell Superior de Cambres, per bé que la porció corresponent a la Cambra del domicili de l'empresari social o individual no pot ser inferior al 30 per 100 de la quota total del concepte del recurs cameral permanent de què es tracti.

c) El producte de l'exacció cameral girada sobre les quotes de l'impost sobre activitats econòmiques s'ha d'ingressar, en el termini màxim d'un mes des que siguin recaptades, en un fons intercameral per a la seva atribució a cada una de les cambres en funció del percentatge que representi el nombre de persones, naturals i jurídiques, que exerceixin activitats comercials, industrials o navilieres i tinguin el domicili fiscal en cada una de les circumscripcions territorials de cada cambra respecte al total de les persones que exerceixin aquestes activitats. El ple del Consell Superior de Cambres aprova les normes de funcionament d'aquest fons.»

4. L'apartat 3 de l'article 16 queda redactat de la manera següent:

«Les comunitats autònomes amb competència normativa en la matèria poden afectar, totalment o parcialment, la realització de les funcions de caràcter públic administratiu de les cambres, la

recaptació del concepte del recurs cameral permanent girat sobre les quotes de l'impost d'activitats econòmiques que procedeixi de l'elevació de les alíquotes corresponents, per damunt del tipus general.»

5. L'apartat 1 de l'article 17 queda redactat de la manera següent:

«1. Les administracions tributàries estan obligades a facilitar al Consell Superior i a les cambres oficials de comerç, a la seva sol·licitud, les dades amb transcendència tributària que siguin necessàries per a la gestió de les exaccions integrades en el recurs cameral permanent.

Aquesta informació només pot ser utilitzada per a la finalitat que preveu el paràgraf anterior i únicament hi tenen accés els empleats de cada corporació que determini el ple. Igualment, les administracions tributàries estan obligades a lliurar a les cambres i al seu Consell Superior les dades per l'impost d'activitats econòmiques dels electors de cada cambra que siguin necessàries per a la confecció del cens accessible al públic a què es refereix l'apartat 1.h) de l'article 2 i l'apartat 2.d) de l'article 18 d'aquesta Llei.

Aquest personal té, amb referència a les dades esmentades, el mateix deure de secret que els funcionaris de l'Administració tributària. L'incompliment d'aquest deure constitueix, en tot cas, infracció molt greu.»

Disposició addicional setena. Entitats locals canàries.

La participació en els tributs de l'Estat de les entitats locals canàries regulada en el capítol II d'aquesta Llei es determina respectant el que estableix el seu peculiar règim econòmic i fiscal.

Disposició addicional vuitena. Aplicació temporal en l'impost sobre activitats econòmiques de les bonificacions potestatives i de l'exempció que preveu l'article 83.1.b) de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.

1. Les bonificacions potestatives previstes per a l'impost sobre activitats econòmiques a la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, són aplicables a partir de l'1 de gener de 2004.

2. Sense perjudici del que disposa la disposició transitòria setena d'aquesta Llei, l'exempció que preveu el paràgraf b) de l'apartat 1 de l'article 83 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, només és aplicable als subjectes passius que iniciïn l'exercici de l'activitat a partir de l'1 de gener de 2003.

Si l'activitat s'ha iniciat en el període impositiu de 2002, el coeficient de ponderació aplicable l'any 2003 és el més baix dels previstos al quadre que recull l'article 87 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.

Disposició addicional novena. Règim especial de Ceuta i de Melilla.

Es modifica l'apartat 3 de l'article 140 de la Llei reguladora de les hisendes locals, que queda redactat en els termes següents:

«3. La participació de Ceuta i de Melilla en els tributs de l'Estat es determina aplicant les normes que conté la secció 2a del capítol III B) del títol II d'aquesta Llei pel que fa als municipis. A aquests

efectes, l'esforç fiscal a què es refereix l'article 115 ter.1.b) d'aquesta Llei es calcula tenint en compte les quotes íntegres dels impostos municipals determinades abans d'aplicar la bonificació que preveu l'apartat anterior. Així mateix, aquella participació es determina aplicant les normes que recull la secció 3a del capítol III B) del títol III d'aquesta Llei pel que fa a les províncies.»

Disposició addicional desena. Compensacions a favor de les entitats locals per pèrdua d'ingressos derivada de la reforma de l'impost sobre activitats econòmiques.

1. Amb la finalitat de preservar el principi de suficiència financera de les entitats locals i per donar cobertura a la possible minva d'ingressos que aquelles puguin tenir com a conseqüència de la reforma de l'impost sobre activitats econòmiques, l'Estat ha de compensar les entitats locals per la pèrdua de recaptació d'aquest impost l'any que entri en vigor.

2. La pèrdua compensable és l'expressió de la diferència entre la recaptació líquida de l'any 2003 i la recaptació líquida de l'any 2000; s'entén per recaptació líquida la recaptació tant de l'exercici corrent com d'exercicis tancats. Per al càlcul de la recaptació líquida s'han de fer els ajusts següents:

En la recaptació líquida no s'hi inclou la derivada de les modificacions incloses en ordenances fiscals que hagin entrat en vigor després de l'1 de gener de 1999 que afectin els coeficients, els índexs i els recàrrecs regulats en els articles 88, 89 i 124 de la Llei 39/1998, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, en la redacció anterior a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, o que estableixin, d'acord amb el que regula l'article 88 segons la redacció que en fa l'article 25 d'aquesta Llei, un coeficient inferior al que resulti de multiplicar, en cada cas, el coeficient i l'índex vigents abans de l'1 de gener de 1999 que hagin de substituir.

Així mateix, la recaptació líquida de l'any 2003 no inclou la derivada de la distribució de la quota nacional que estableix l'epígraf 761.2 «Servei de telefonia mòbil» per la disposició addicional quarta «Tarifes i Instrucció de l'impost sobre activitats econòmiques» d'aquesta Llei.

3. L'import d'aquesta compensació, minorat en la recaptació líquida de l'epígraf 761.2 «Servei de telefonia mòbil», segons la distribució de la quota nacional que s'efectuï entre les entitats locals, es consolida en el model de participació d'aquestes entitats en els tributs de l'Estat definit en els articles 39 i 40 d'aquesta Llei, d'acord amb les regles següents:

Les entitats locals a les quals se cedeix un percentatge del rendiment de determinats tributs estatals incrementen la seva participació al Fons Complementari de Finançament de l'any 2004, definit en els articles 114 bis i 126 bis de la Llei 39/1998, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, segons la redacció que en fan els articles 39 i 40 d'aquesta Llei, en l'import de la compensació que es reconegui a cada entitat.

La participació total l'any base dels municipis als quals no se cedeix un percentatge del rendiment de determinats tributs estatals, definida a l'article 115 bis de la Llei 39/1998, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, segons la redacció que en fa l'article 39 d'aquesta Llei, s'incrementa en l'import de la suma de les compensacions que es reconeguin als municipis esmentats. D'acord amb les condicions de l'article 115 ter, en cap cas el finançament que percebi cada municipi en el futur pot ser inferior al que resulti, en termes bruts, de la liquidació definitiva de l'any 2003 incrementada

a la compensació que se li reconegui per l'aplicació d'aquesta disposició addicional.

4. En l'últim trimestre de l'any 2003 s'han de fer els avançaments a compte de la previsible minva de recaptació. El Ministeri d'Hisenda ha de calcular els imports esmentats prenent com a base la matrícula de l'impost de l'any 2000 i un avenç de la matrícula de l'any 2003, considerant els contribuents susceptibles de ser declarats exempts, els coeficients, els índexs i els recàrrecs aplicables sobre les quotes mínimes de la tarifa de l'impost i els ajusts recollits a l'apartat 2 d'aquesta disposició addicional.

5. Durant l'any 2004 el Ministeri d'Hisenda, prenent com a base els imports certificats per l'interventor local o, si s'escau, per l'òrgan competent que tingui atribuïda la gestió recaptadora d'aquest tribut, ajustats segons els criteris de l'apartat 2 d'aquesta disposició addicional, s'ha de procedir a calcular l'import de la compensació definitiva de cada entitat local i efectuar la liquidació dels avançaments a compte.

A aquests efectes, el Ministeri d'Hisenda pot fixar terminis preclusius de tramesa de la informació que es requereixi tant per al càlcul dels lliuraments a compte com de la liquidació definitiva. S'entén que les entitats locals que incompleixin aquest termini renuncien a la percepció de l'avançament a compte o de la mateixa compensació.

6. La Llei de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2004 ha de determinar el procediment de cancel·lació, amb càrrec a la participació dels ens locals en els tributs de l'Estat, dels saldos deutors resultants de la liquidació dels lliuraments a compte.

7. El Ministeri d'Hisenda, a través de la Direcció General de Fons Comunitaris i Finançament Territorial, pot dur a terme les actuacions i les comprovacions necessàries per a la gestió i el pagament d'aquestes compensacions, i pot dictar les instruccions necessàries a aquest efecte i fixar procediments normalitzats de transmissió de la informació tributària i pressupostària relativa a l'impost sobre activitats econòmiques.

Disposició addicional onzena. *Modificació de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre el patrimoni.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2003 es modifica l'apartat dos de l'article 4.vuitè de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre el patrimoni, que queda redactat en els termes següents:

«Dos. Les participacions en entitats, amb cotització o sense en mercats organitzats, sempre que concorrin les condicions següents:

a) Que l'entitat no tingui com a activitat principal la gestió d'un patrimoni mobiliari o immobiliari. S'entén que una entitat no gestiona un patrimoni mobiliari o immobiliari i que, per tant, exerceix una activitat empresarial quan, per aplicació del que estableix l'article 75 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, l'esmentada entitat no compleixi les condicions per considerar que més de la meitat del seu actiu està constituït per valors o és de mera tinença de béns.

b) Que, quan l'entitat tingui la forma societària, no concorrin els supòsits que estableix l'article 75 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.

c) Que la participació del subjecte passiu en el capital de l'entitat sigui almenys del 5 per 100, computat de manera individual, o del 20 per 100 conjuntament amb el cònjuge, ascendents, descendents o col·laterals de segon grau, tant si el parentiu

té l'origen en la consanguinitat, en l'afinitat o en l'adopció.

d) Que el subjecte passiu exerceixi efectivament funcions de direcció a l'entitat i percebi per fer-ho una remuneració que representi més del 50 per 100 de la totalitat dels rendiments empresarials, professionals i de treball personal.

Als efectes del càlcul anterior, no es computen entre els rendiments empresarials, professionals i de treball personal els rendiments de l'activitat empresarial a què es refereix el número 1 d'aquest apartat.

Quan la participació en l'entitat sigui conjunta amb alguna o algunes de les persones a què es refereix la lletra anterior, les funcions de direcció i les remuneracions derivades s'han de complir com a mínim en una de les persones del grup del parentiu, sense perjudici que totes tinguin dret a l'exempció.

L'exempció només afecta el valor de les participacions, determinat d'acord amb les regles que estableix l'article 16.u d'aquesta Llei, en la part que correspongui a la proporció que hi hagi entre els actius necessaris per a l'exercici de l'activitat empresarial o professional, minorats en l'import dels deutes que en derivin, i el valor del patrimoni net de l'entitat.»

Disposició addicional dotzena. *Modificació d'aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de les Canàries.*

Es modifica el número 2 de l'article 67 de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de les Canàries, que queda redactat de la manera següent:

«Als efectes de l'arbitri sobre importacions i lliuraments de mercaderies a les Canàries, s'entén per aquest el següent:

1r Lliurament de béns, la transmissió del poder de disposició sobre béns mobles corporals. Es consideren béns mobles corporals el gas, l'electricitat, la calor i les altres formes d'energia. No tenen la condició de lliuraments de béns les execucions d'obra que tinguin com a objecte la construcció o rehabilitació de béns mobles.

2n Empresari, la persona o l'entitat que exerceix habitualment activitats empresarials. Són activitats empresarials les que impliquen ordenació per compte propi de factors de producció materials o humans, o d'un d'ells, amb la finalitat d'intervenir en la producció o distribució de béns o serveis. Les societats mercantils es consideren, en tot cas, empresaris.

3r Producció empresarial de béns, la realització d'activitats extractives, agrícoles, ramaderes, forestals, pesqueres, industrials i altres d'anàlogues.

4t Importació, l'entrada definitiva o temporal dels béns mobles corporals en l'àmbit territorial de les illes Canàries, sigui quina sigui la procedència, la finalitat a què es destinin o la condició de l'importador.

Sense perjudici del que preveu el número anterior, també es considera importació:

a) L'autorització per al consum a les illes Canàries dels béns que per reglament estiguin en qualsevol dels règims especials a què es refereix l'article 10 d'aquesta Llei, així com en zones i dipòsits francs. També es produeix el fet imposable importació de béns en els supòsits d'incompliment dels requisits establerts per a la concessió dels règims a què es refereix el paràgraf anterior.

b) La desafectació dels objectes incorporats als vaixells i les aeronaus als quals es refereixen els números 2 i 4 de l'article 71 d'aquesta Llei, quan la producció d'aquests objectes hagi estat exempta de l'arbitri d'acord amb el que disposen els números 3 i 5 del mateix article.

c) Les adquisicions efectuades a les illes Canàries dels béns la producció o la importació prèvies dels quals s'hagin beneficiat de les exempcions relatives als règims diplomàtic, consular o dels organismes internacionals. El que disposen les lletres b) i c) anteriors no és aplicable una vegada transcorreguts quinze anys des de la realització de les importacions o produccions exemptes a què es refereixen les lletres esmentades.»

Disposició transitòria primera. *Tributació dels béns immobles de característiques especials.*

Els béns immobles de característiques especials que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei estiguin inscrits en el cadastre immobiliari d'acord amb la seva anterior naturalesa, mantenen fins al 31 de desembre de 2005 la reducció en la base imposable que tinguin de conformitat amb la normativa anterior, i els són aplicables els tipus de gravamen de l'impost sobre béns immobles que preveu per a aquests béns aquesta Llei. Els altres béns immobles de característiques especials comencen a tributar en l'impost sobre béns immobles el dia 1 de gener de l'any immediatament posterior al de la seva inscripció en el cadastre immobiliari.

Disposició transitòria segona. *Base liquidable dels béns immobles rústics.*

El que estableix aquesta Llei respecte a la fixació de la base liquidable de l'impost sobre béns immobles queda suspès respecte als béns immobles rústics fins que mitjançant una llei s'estableixi la data de la seva aplicació.

Disposició transitòria tercera. *Beneficis fiscals en l'impost sobre béns immobles.*

1. Els beneficis fiscals en l'impost sobre béns immobles reconeguts a l'entrada en vigor d'aquesta Llei els supòsits de gaudi dels quals hi estiguin recollits es mantenen sense que, en cas que tinguin caràcter sol·licitat, en sigui necessària la sol·licitud. S'han de mantenir fins a la data de l'extinció els beneficis fiscals reconeguts en aquest impost els supòsits de gaudi del qual no recull aquesta Llei, llevat de l'exempció que preveu el paràgraf k) de l'article 64 de la Llei reguladora de les hisendes locals, en la redacció anterior a aquesta Llei, que queda extingida quan entri en vigor.

2. Els ajuntaments que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei apliquin la bonificació que estableix l'article 74.5 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, en la redacció que li va proporcionar la Llei 14/2000, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, poden continuar aplicant aquesta bonificació fins a la data que determini l'ordenança fiscal respectiva.

3. Fins al moment en què adquireixin efectivitat els valors cadastrals determinats mitjançant l'aplicació de ponències de valors totals o especials aprovades de conformitat amb el que disposa les normes reguladores del cadastre immobiliari, mantenen la vigència els articles segon, tercer, quart, cinquè i sisè de la Llei 53/1997, de 27 de novembre, per la qual es modifica parcialment la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, i s'estableix una reducció en la base

imposable de l'impost sobre béns immobles, així com l'article 69.3 de la Llei reguladora de les hisendes locals, en la redacció anterior a aquesta Llei, respecte als immobles rústics, urbans i de característiques especials situats en municipis on s'apliqui aquesta reducció.

Disposició transitòria quarta. *Procediments en tramitació.*

Als procediments iniciats abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei no els és aplicable aquesta Llei i es regeixen per la normativa anterior.

Disposició transitòria cinquena. *Ordenances fiscals i terminis d'aprovació del tipus de gravamen de l'impost sobre béns immobles i de les ponències de valors, de notificació de valors cadastrals i de lliurament dels padrons cadastrals.*

1. Amb efectes exclusius per a l'exercici de 2003, els ajuntaments que decideixin aplicar, en ús de la seva capacitat normativa, les modificacions que estableix aquesta Llei en els tributs periòdics amb meritació l'1 de gener de l'any esmentat han d'aprovar el text definitiu de les noves ordenances fiscals i publicar-les al butlletí oficial corresponent, tot això d'acord amb el que disposa l'article 17 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, abans de l'1 d'abril de 2003.

En el cas que per a l'impost sobre béns immobles no es faci ús de l'autorització que conté el paràgraf anterior, el tipus de gravamen aplicable als béns immobles de característiques especials és el corresponent als béns immobles urbans.

2. Amb vigència exclusiva per a l'exercici de 2003, el termini general que estableix aquesta Llei per aprovar els tipus de gravamen de l'impost sobre béns immobles s'amplia fins al 31 d'octubre de 2003 als municipis afectats per procediments de valoració col·lectiva que hagin de tenir efecte l'1 de gener de 2004. Els acords corresponents s'han de traslladar a la Direcció General del Cadastre dins del termini esmentat.

Així mateix, i en relació amb aquests municipis, també s'amplia fins al 31 d'octubre de 2003 el termini per a la publicació de les ponències de valors i fins a l'1 de març de l'any 2004 el termini per a la notificació individual dels valors cadastrals resultants, sense perjudici de la seva efectivitat l'any 2004.

En aquests municipis el lliurament del corresponent padró cadastral es pot diferir fins al dia 1 de maig de l'any 2004.

Disposició transitòria sisena. *Determinació de la base liquidable de l'impost sobre béns immobles.*

Durant els exercicis de 2003 i 2004, la determinació de la base liquidable de l'impost sobre béns immobles, atribuïda als ajuntaments a l'apartat 3 de l'article 78 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, la fa la Direcció General del Cadastre, llevat que l'ajuntament comuniqui a aquest centre directiu que la competència l'exerceix el mateix ajuntament. Aquesta comunicació s'ha de fer abans que finalitzi el mes de febrer de cada un dels anys indicats.

Disposició transitòria setena. *Bonificacions per inici d'activitat en l'impost sobre activitats econòmiques.*

En relació amb els subjectes passius de l'impost sobre activitats econòmiques respecte dels quals, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, no estant exempts del pagament de l'impost d'acord amb el que disposa la mateixa Llei,

s'estiguin aplicant les bonificacions en la quota per inici d'activitat anteriorment regulades a la nota comuna 2a a la secció primera i a la nota comuna 1a a la secció segona, de les tarifes aprovades pel Reial decret legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre, es continuen aplicant les bonificacions, en els termes previstos en aquestes notes comunes, fins a l'acabament del període d'aplicació corresponent de la bonificació.

Disposició transitòria vuitena. *Exempcions en l'impost sobre vehicles de tracció mecànica derivades de l'article 94 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, a la redacció anterior.*

Els vehicles que anteriorment a l'entrada en vigor d'aquesta Llei estiguin exempts de l'impost sobre vehicles de tracció mecànica per aplicació de l'anterior redacció de l'article 94.1.d) de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, i no compleixin els requisits fixats per a l'exempció en la nova redacció que en fa aquesta Llei en el precepte esmentat, continuen tenint dret a l'aplicació de l'exempció que preveu la redacció anterior del precepte esmentat, mentre el vehicle mantingui els requisits que fixa la mateixa Llei per a aquesta exempció.

Disposició transitòria novena. *Cambres de comerç, indústria i navegació.*

Als obligats al pagament del recurs cameral que estiguin subjectes i no exempts de l'impost sobre activitats econòmiques se'ls ha de liquidar, a l'exercici de 2003, l'exacció del paràgraf a) de l'apartat 1 de l'article 12 de la Llei 3/1993, de 22 de març, a què es refereix la disposició addicional sisena d'aquesta Llei, i s'ha de prendre com a base les quotes de l'impost sobre activitats econòmiques meritades l'any anterior corresponents a la quota de tarifa sense incloure l'element de superfície.

Als obligats al pagament del recurs que estiguin exempts de l'impost esmentat no se'ls exigeixen les quotes d'aquesta exacció que s'hagin meritat l'any 2002 de conformitat amb la normativa anterior.

Les modificacions que introdueix aquesta Llei en el paràgraf a) de l'apartat 1 de l'article 12 de la Llei 3/1993, de 22 de març, no afecten el dret de les cambres a continuar exigint, de conformitat amb la legislació vigent anteriorment, les quotes no prescrites d'aquesta exacció, liquidades o que haurien d'haver estat liquidades sobre les quotes de l'impost sobre activitats econòmiques dels exercicis de 2001 i anteriors.

Disposició transitòria desena. *Tipus de gravamen de l'impost sobre béns immobles per usos.*

Mentre no s'aprovin les noves normes reglamentàries en matèria de valoració cadastral, la diferenciació de tipus de gravamen per usos en l'impost sobre béns immobles que preveu aquesta Llei s'ha de fer atenent els establerts en el quadre de coeficients del valor de les construccions que recull la norma 20 de l'annex al Reial decret 1020/1993, de 25 de juny, pel qual s'aproven les normes tècniques de valoració i el quadre marc de valors del sòl i de les construccions per determinar el valor cadastral dels béns immobles de naturalesa urbana, tenint en compte les especialitats següents:

1. Quan els immobles tinguin atribuïts diversos usos, les normes per a la identificació de l'ús de l'edificació o dependència principal són les següents:

a) Als immobles no sotmesos al règim de propietat horitzontal que estiguin integrats per diverses edifica-

cions o dependències se'ls assigna l'ús residencial quan la suma de les superfícies d'aquest ús representi com a mínim el 20 per 100 de la superfície total construïda de l'immoble, una vegada descomptada la destinada a places d'estacionament; altrament, se'ls assigna l'ús de superfície més gran, descomptada la destinada a places d'estacionament. En aquest últim cas, si coincideixen diversos usos amb la mateixa superfície, cal atènyer-se a l'ordre de prevalença següent: residencial, oficines, comercial, espectacles, lleure i hoteleria, industrial, magatzem estacionament, sanitat i beneficència, esports, culturals i religiosos, i edifici singular.

b) Als immobles sotmesos al règim de propietat horitzontal, quan diversos elements privatis formin part d'un únic bé immoble, la dependència principal és la destinada a ús residencial. Si cap d'aquestes té aquest ús, cal atènyer-se a la prevalença esmentada al paràgraf a).

2. Per a la identificació de l'ús de les edificacions o dependències que tinguin la consideració de bé immoble s'han de seguir les regles següents:

a) Els garatges i els trasters que s'ubiquin en edificis d'ús residencial, així com els edificis destinats exclusivament a garatges i estacionaments, tenen assignat l'ús magatzem estacionament.

b) Els bars musicals, les sales de festes, les discoteques, els cinemes, els teatres, els restaurants, els bars i les cafeteries ubicats en locals comercials en edificis destinats a altres usos, així com els locals comercials en estructura, tenen assignat l'ús comercial.

c) Els càmpings tenen assignat l'ús lleure i hoteleria.

d) Els camps de golf tenen assignat l'ús esportiu.

e) Les sitges i els dipòsits per a sòlids, líquids i gasos tenen assignat l'ús industrial.

f) Els edificis o immobles monumentals i ambientals o típics es classifiquen en l'ús corresponent a l'activitat que s'hi porti a terme.

g) Les obres d'urbanització i les obres de jardineria no es consideren, a aquests efectes, construccions.

Disposició transitòria onzena. *Notificacions.*

Amb efectes exclusius per a l'any 2003, les alteracions que experimentin els elements determinants dels deutes tributaris de cobrament periòdic per rebut, com a conseqüència de les modificacions introduïdes per aquesta Llei o per les ordenances fiscals, s'han de notificar col·lectivament mitjançant un edicte, i no és necessària la notificació individual.

Disposició transitòria dotzena. *Gestió censal i inspecció de l'impost sobre activitats econòmiques.*

1. Les entitats que, d'acord amb l'article 22 del Reial decret 243/1995, de 17 de febrer, pel qual es dicten normes per a la gestió de l'impost sobre activitats econòmiques i es regula la delegació de competències en matèria de gestió censal de l'impost esmentat, puguin sol·licitar la delegació de competències en matèria de gestió censal i que vulguin assumir aquesta competència el 2003, han d'adoptar l'acord oportú i presentar la sol·licitud corresponent davant el departament de Gestió Tributària de l'Agència Estatal d'Administració Tributària abans del 15 d'abril de 2003.

La sol·licitud s'ha de presentar fins i tot en els casos en què l'entitat tingui assumida la competència esmentada el 2002; altrament s'entén que es renuncia, amb efectes d'1 de juliol de 2003, a l'exercici per delegació d'aquesta competència. Les entitats poden sol·licitar la delegació de la gestió censal fins i tot quan no hagin assumit per delegació en exercicis anteriors la inspecció

de l'impost, sempre que per al 2003 també sol·licitin la delegació de la inspecció.

L'ordre del ministre d'Hisenda que concedeixi la delegació de la gestió censal per al 2003 s'ha de publicar al «Butlletí Oficial de l'Estat» abans de l'1 de juliol de 2003. Mentre no es publiqui l'ordre, la gestió censal de l'impost la continua exercint l'entitat que hagi exercit efectivament aquesta competència el 2002.

2. La delegació de la inspecció per al 2003 s'ha de sol·licitar en el termini que estableix l'apartat anterior al departament d'Inspecció Financera i Tributària de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, sense que en aquest cas sigui necessari presentar una nova sol·licitud quan ja s'hagi exercit aquesta competència per delegació el 2002. El mateix termini s'ha d'aplicar si es vol renunciar a l'exercici de la competència per delegació el 2003.

L'ordre del ministre d'Hisenda que concedeixi la delegació de la inspecció s'ha de publicar al «Butlletí Oficial de l'Estat» abans de l'1 de juliol de 2003.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

1. A partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, queden derogades les normes següents:

a) Disposicions addicionals segona i quarta i disposicions transitòries segona, apartats 2, 3, 4 i 5, i onzena, quan es refereix a l'aplicació de l'impost sobre béns immobles, de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.

b) La nota comuna 2a a la secció primera de les tarifes de l'impost sobre activitats econòmiques, aprovades pel Reial decret legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre, pel qual s'aproven les tarifes i la Instrucció de l'impost sobre activitats econòmiques.

c) La nota comuna 1a a la secció segona de les tarifes de l'impost sobre activitats econòmiques, aprovades pel Reial decret legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre pel qual s'aproven les tarifes i la Instrucció de l'impost sobre activitats econòmiques.

Així mateix, queden derogades totes les altres normes que s'oposin, contradiguin o siguin incompatibles amb els preceptes d'aquesta Llei.

2. El que disposa el paràgraf a) en l'apartat anterior s'entén sense perjudici del que preveuen les disposicions transitòries d'aquesta Llei.

Disposició final primera. *Desplegament de la Llei.*

1. Es faculta el Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució d'aquesta Llei.

2. En particular, es faculta el Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'aplicació de les tarifes i la Instrucció de l'impost sobre activitats econòmiques.

3. Es faculta el ministre d'Hisenda per aprovar els models de comunicació a efectes de l'aplicació de l'exempció en l'impost sobre activitats econòmiques determinada en funció de l'import net de la xifra de negocis del subjecte passiu i de l'aplicació del coeficient de ponderació d'aquesta, i també per determinar els terminis i la forma de presentació de les comunicacions i els casos en què no cal presentar-les.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

1. Aquesta Llei entra en vigor el dia 1 de gener de 2003.

2. El model de finançament de les entitats locals que descriuen els articles quaranta-unè i quaranta-tresè d'aquesta Llei entra en vigor l'1 de gener de 2004 i

ha de ser objecte de desplegament anual per les lleis de pressupostos generals de l'Estat, de conformitat amb les directrius d'aquesta Llei.

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 27 de desembre de 2002.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

MINISTERI DE FOMENT

25287 REIAL DECRET 1422/2002, de 27 de desembre, pel qual es modifica el Reial decret 1032/1999, de 18 de juny, pel qual es determinen les normes de seguretat que han de complir els vaixells pesquers d'eslora igual o superior a 24 metres. («BOE» 311, de 28-12-2002.)

El Reial decret 1032/1999, de 18 de juny, pel qual es determinen les normes de seguretat que han de complir els vaixells pesquers d'eslora igual o superior a 24 metres, va incorporar a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 97/70/CE, del Consell, així com la seva modificació, efectuada per la Directiva 99/19/CE, de 18 de març de 1999.

Posteriorment, i a fi i efecte de modificar la Directiva 97/70/CE, s'ha aprovat la Directiva 2002/35/CE, de la Comissió, de 25 d'abril, modificació que consisteix únicament en la substitució de l'annex I de l'esmentada Directiva 97/70.

Aquest Reial decret té per objecte, precisament, incorporar al nostre ordenament jurídic la Directiva 2002/35/CE, la qual, com s'acaba de dir, es limita a substituir l'annex I de la Directiva 97/70 per un altre de nou, amb la finalitat d'harmonitzar, en certs casos, criteris interpretatius que fins ara s'havien deixat a la discrecionalitat dels estats membres, introduint els canvis oportuns al Reial decret 1032/1999, que queda subsistent.

En virtut d'això, a proposta del ministre de Foment, amb l'informe favorable del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 27 de desembre de 2002,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació de l'annex I del Reial decret 1032/1999.*

L'annex I del Reial decret 1032/1999, de 18 de juny, pel qual es determinen les normes de seguretat que han de complir els vaixells pesquers d'eslora igual o superior a 24 metres, se substitueix pel que s'insereix en aquest Reial decret.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret.